

Helsingin

SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 4/2015

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

JOULUKONSERTTI

HELSINGIN SUOMALAISEN
KLUBIN KUORO

VANHA KIRKKO, Lönnrotinkatu 6, Helsinki

LAUANTAINA 19.12.2015 klo 16:00

Kuoroa johtaa HENRIK LAMBERG

Kuoro esittää konsertissa suosituinta jouluohjelmistoaan
15 vuoden ajalta uusiakaan lauluja unohtamatta.

Laulusolistina Fredi ja urkurina Tapio Tiitu

Voit tehdä lippuvarauksen (á 20 €) konserttiin jo nyt osoitteesta
www.klubinkuoro.fi

Lippuja voi ostaa myös kuoron jäseniltä ja klubimestareilta p. (09) 586 8830

Sisältö

Sisältö 4/2015

Puheenjohtajalta <i>Matti Viljanen</i>	4
Toiminnanjohtajalta <i>Raimo Ilveskero</i>	5
Päätoimittajalta <i>Pertti Hyvärinen</i>	6
Kantapöydässä <i>Pöytäläinen</i>	8
Sääntömääräinen syyskokous <i>Leif Nordin</i>	10
Suurten talouskasvujen perusteita <i>Kalevi Suortti</i>	12
Jean Sibelius – suomalainen ääni <i>Janne Virkkunen</i>	16
Sibelius-sivusto taltioi mestarin muistoja <i>Elias Iiro</i>	21
Ruokaa ja musiikkia Sibeliuksen tapaan Klubilla <i>Kari Storckovius</i>	23
Itsenäisyytemme tekijät ja vaiheet <i>Kalevi Suortti</i>	26
Klubi kasvaa ja uskoo tulevaan <i>Janne Virkkunen</i>	30
Robotisaatio <i>Teemu Torvelainen</i>	32
Ministerilounaalla <i>Juha Rehula</i> <i>Pertti Hyvärinen</i>	36
Onko ylioppilastutkinnolla tulevaisuutta? <i>Jari Karpakka ja Yrjö Larmola</i>	39
Rosvojen seurassa, ja nyt herrasmiesten <i>Yrjö Larmola</i>	42
Eivät maalliset ilonaiheet syntiä ole <i>Yrjö Larmola</i>	44
Kuvataiteilija - Akseli ja Pekka 150 v <i>Antti Virkkunen</i>	46
Luita ja poroa Turussa <i>Antti Aho</i>	50
Klubin gastronomit kotiruuuan kimpussa <i>Jorma Hämäläinen</i>	52
Helsingin Suomalaisen Klubin kuoro 15-vuotias <i>Tapani Iivari</i>	54
Matkailukuulumisia <i>Lauri Palojärvi</i>	58
Yhteistoimintaklubit – Lappeenrannan Kerho <i>Klaus Pelkonen ja Pentti Peltomäki</i>	60
Lontoon Reform Club <i>Ilkka J Ignatius</i>	62
Klubilla tapahtuu <i>Elias Iiro</i>	64
Klubin tennistapahtumat 2015 <i>Jussi Neste</i>	66

Helsingin Suomalainen Klubi –lehti

Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa

Julkaisija Helsingin Suomalainen Klubi ry
Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki
puh +358 9 586 8830
www.klubi.fi

Kansi
jörn Wahlroos esitelmöi
Klubin talouspolitiikan
illassa 29. lokakuuta
2015. Kuva Veikko
Hannula.

Toimituskunta
Pertti Hyvärinen,
päätoimittaja
0400 377 359
paatoimittaja@klubi.fi

Veikko Hannula,
kuvatoimittaja
Yrjö Klippi,
graafikko,
ulkoasu

Elias Iiro
Yrjö Larmola
Leif Nordin
Jaakko Savisaari
Kari Storckovius

Kalevi Suortti
Teemu Torvelainen
Janne Virkkunen
Paino:
Forssa Print

Mitä huomenna?

Matti Viljanen

Olemme saavuttamassa 140. toimintavuoden. Kyseessä on melkoinen ajanjakso, verrattiinpa sitä minkä tahansa suomalaisen organisaation ikään. Miten näin pitkä ikä on ollut mahdollista saavuttaa? Aavistelen, että klubimme arvot ovat ne tekijät, jotka ovat paitsi sitoutuneet, mutta myös arvokkuudessaan eheyttäneet jäsenkunnan toimimaan yhdessä. Ei ole päästetty arkipäiväisiä klubimme olemuksen kannalta vähäpätöisiä ristiriitaisuuksia valtaan. Sivistykseemme on sietänyt erilaisuutta.

■ ■ Maailman uutiset pakottavat väkisin ajattelemaan sitä, että onko sivistys maapalolta kadonnut, olemmeko oppineet mitään elämästä? Voltairin ajatuksin (1694-1778) ”tämä hirvittävä monia vuosisatoja jatkunut epäsope opettaa kou-

riintuntuvasti, että meidän on annettava virheet toisillemme anteeksi. Epäsope on ihmiskunnan suuri vitsaus, suvaitsevaisuus sen ainoa lääke. Miksi oma etu on joillekin heidän jumalansa, ja tälle palvomalleen hirviölle he uhraavat kaiken.” Tilanne ei ole Voltairin ajoista juurikaan muuttunut, sillä individualismi näyttää saavuttaneen valta-aseman mutta ei diktatuurin mukaista voittoa. Meidän tuleekin huolellisesti pitää kiinni yhteisöllisyydestä klubimme arvojemme mukaisesti. Nyt kun ympärillämme kuohuu, ja keskustelunaiheina ovat sote ja talouspolitiikka, pakolaiset ja Isis, on hyväksi, että löytyy myös rauhallisempi olinpaikka eli klubi. Jokainen kaipaa sellaista yhteisöä, jossa stressi tai kiistat eivät riko hyvää ja viihtyisää oloa. Aatteet ja arvot pitävät mielen ylevänä, mehenkisenä. Voidaksemme rakentaa huomista on varottava poikkeamasta arvoistamme, mutta oltava rohkeita kohdataksemme nykyiset ja tulevat haasteet veljeskuntamme viihtyvyyden ja aktiivisuuden voitoksi. Elämme tässä ajassa arvoinemme.

Jotta 140-vuotinen taipaleemme jatkuisi menestyksellisesti, olemme toteuttamassa jäsenkyselyä, siis teille jokaiselle tietääksemme ja voidaksemme kehittää klubimme toimintaa teidän haluamaanne suuntaan. Suomalaisen klubin jäsenten osallistumisaktiivisuus on melko hyvä. Tänä vuonna osallis-

tujia on ollut jo yli 10 000. Tämä on osoitus ohjelmatarjonnan laadusta ja mielenkiintoisuudesta, mutta parantamisen varaakin on. Tällä taloustutkimuksen suorittamalla kyselyllä haluamme myös huomioida eri ikäryhmät ja jäsenyysajat jäsenpidon turvaamiseksi. Ravintolaan liittyviä kysymyksiä on melko monta, mutta juuri ravintola on se klubimme palveluntuottaja, joka on mukana lähes kaikissa tapahtumissa. Siksi ravintolapalveluiden kehittäminen on oleellinen osa klubimme toiminnan kehittämistä. Hyvät veljet vastatkaa kyselyyn, haluamme äänenne kuuluville, kiitos.

Vuosi 2015 on päättymässä ja on kiitosten aika. Runsas kiitos teille kaikille eri tilaisuuksien toteuttajille. Tämän syksyn tapahtumista mieleeni on jäänyt muun muassa skruuvien harrastajien mainio Toroskruuvikisa Arvo Ylpön perintönä, kuoron 15-vuotisjuhlakonsertti sekä Ruokaa ja Musiikkia Sibeliuksen tapaan -ilta. Haluan kiittää myös tilaisuuksiin osallistujia ja koko henkilökuntaa.

Toivotan teille
Joulun Rauhaa ja
Onnellista Uutta Vuotta.

Matti Viljanen

Juhlavuoden 2016 aattona

Raimo Ilveskero

Syyskokouksen hyväksymä toimintasuunnitelma ja budjetti antavat tiukat rajaukset vuoden 2016 toiminnalle. Toiminnan laajuuteen ei tarvitse kajota, mutta toteuttamisen voimallinen harkinta on tarpeen. Vuosi on juhluvuosi ja sellaisena sitä myös vietetään, niin juhlien kuin ohjelmallisin juhluvuoden piirtein.

■ ■ Klubin jäsenmäärän enustetaan säilyvän 3200 paikkeilla ja runsaan ohjelmatarjonnan tuloksena saanemme yli 10 000 osallistumista vuoden 2016 tilaisuuksiin. Mukana ovat silloin puoliset ja ystävät, joiden mahdollisuus osallistua eri tilaisuuksiin on monipuolinen. Harrastuspiirit järjestävät juhluvuonna uusia yhteisiä ’kamppailuja’ yhteistoimintaklubien kanssa.

itsenäisyys100.fi

Lokakuussa avattu Svinhufvud ja Suomen itsenäisyyden tekijät ja vaiheet –sivusto on saanut yhteistyökumppanien ja rahoittajien parissa erinomaisen vastaanoton. Uudet apurahat turvaavat suunnitellun sivuston laajentamisen vuoden 2016 ja toivottavasti myös vuoden 2017 aikana. Sivuston toinen vaihe julkistetaan 25.4.2016. Tällä hetkellä haemme rahoitusta Mannerheim- ja Sibelius –sivustojen kaltaisten kieliversioiden tekemiseen. Erityisesti Sibelius-sivusto on ollut säveltäjämestarin juhluvuonna laajassa käytössä.

Suomalainen kirjoituskilpailu

Lukiolaisille suunnattu kirjoituskilpailu järjestetään ensi vuonna yhdeksannen kerran ja sen aiheet tulevat painovapausasetuksen 250-juhlavuonna sivuamaan teemaa ’Oikeus tietää – oikeus sanoa’. Kirjoituskilpailu saa tässä yhteydessä uusiksi kumppaneikseen Anders Chydenius –säätien ja Helsingin Sanomien säätien. Klubin viestintätoimikunnan ja sen kilpailuraadin pitkäaikainen työ on näin noteerattu varsin merkittävällä tavalla.

Klubitalo

Taloustilanteen vakauttamiseksi sekä Klubin että kiinteistöosaakeyhtiön puolella vuosi 2016 rauhoitetaan suuremmilla remonteilla. Linjasaneerauksen

toisen osan suunnittelu tehdään ensi syksynä ja toteutetaan keuhkolla 2017. Kunnostusohjelmaan ensi vuonna kuuluu toki pienempiä korjauksia, mm. vesikatkon maalaaminen.

Meillä on varsin kattavat ja pitkät vuokrasopimukset muiden tilojen paitsi katutasen osalta, johon edelleen haemme useamman välittäjän ja Klubin omissa välineissä tapahtuvan ilmoittelun voimin. Pääkaupunkiseudun tarjonnan runsaudessa on haasteensa.

Lopuksi haluan vielä kiittää kaikkia klubiveljiä ja luottamustehtävissä toimineita, jotka ovat antaneet panoksensa Klubin toimintaan ja tukeneet meitä henkilökuntaa tehtävissämme. Sihteerimme Inkeri, klubimestarimme ja Ravintolan henkilökunta ovat jälleen puurtaneet päätökseen hyvän toimintavuoden.

Toivotan kaikille klubiveljille läheisintä rauhallista Joulua ja menestyksellistä vuotta 2016.

Raimo Ilveskero

Vastuiden vaihtuessa

Pertti Hyvärinen

Syyskausi on ollut Klubilehden toimituksessa perinteisen työntäyteistä, mutta samalla erittäin rikasta. Kiitos tästä lankeaa niin Klubin täysipainoiselle ja mielenkiintoiselle ohjelmalle, kuin lehden toimituskunnan jäsenen sitoutuneelle työlle.

■ ■ Päättyneitä syyskautta voidaan monestakin syystä kutsua hektiseksi, niin maailmalla, Suomessa kuin Klubinkin toiminnassa. Muutosten määrä ja nopeus lisääntyvät jatkuvasti. Surulliset uutiset syksyn terroriteoista ja muusta globaalista levottomuudesta ovat heijastuneet myös Klubin ohjelmaan ja sitä kautta Klubilehden sisältöönkin. Hyvissä ajoin sovittuja esiintymisiä on ministeritasolla jouduttu perumaan tai allakoiamaan uudelleen. Peruuntumiset eivät kuitenkaan – onneksi – ole aiheuttaneet lehdellemme pulaa

julkaistavista artikkeleista, kiitos tästä aktiivisille harrastuspiireille.

Päätoimittajana olen ylpeä, että tässäkin numerossa voimme välittää klubiveljille tietoja usean eri teemaillan, harrastuspiirin, matinean ja Klubin järjestötoiminnan tapahtumista. Antakoot lehden sivujen puhua puolestaan siitä tapahtumien yltäkylläisyydestä, joista me jäsenet saamme nauttia.

Kädessäsi oleva Klubilehti on viimeinen minun päätoimittajan vastuullani toimitettu numero. Tämä noin kahden vuoden päätoimittajan kauteni on tuonut minulle paljon uusia ystäviä sekä mahdollistanut syvällisen perehtymisen Klubin toimintaan niin hallinnossa kuin lukuisissa eri tapahtumissa. Kaikesta tästä olen erittäin kiitollinen. En kuitenkaan aio kadota mihinkään, vaan ensi vuoden alusta haluan edelleen jatkaa hienon Klubimme aktiivisena rivijäsenenä.

Luovutan suurella kiitollisuudella ja luottavaisin mielin Klubilehden päätoimittajan tehtävät klubiveli Timo Martikaiselle, jonka esittäytyminen löytyy ohesta. Toivotan Timolle mitä parhaita menestystä tässä hienossa tehtävässä.

Kiitos jokaiselle klubiveljelle, yhtään nimeä erikseen mainitsematta, siitä tuesta, jonka olette minulle päätoimittaja osoittaneet.

Toivotan kaikille Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2016.

Pertti Hyvärinen

Timo Martikainen

Lehti on Suomalaisen Klubin päämedia. Se on julkaissut klubin tapahtumat painottuen ulkopuolisten esiintyjien tekstiin. Klubin sähköinen media puolestaan edustaa osin ajantasaisempaa ja nopeampaa tietoa. Molempaa mediaa on hyvä tarkastella ennakkoluulottomasti, kehittää ja lisätä niiden yhteistä houkuttavuutta.

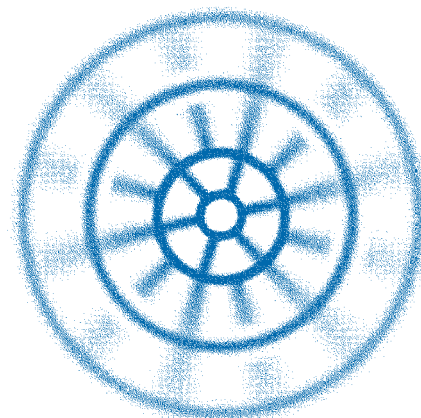
■ ■ Päätoimittaja toimittaa lehden yhdessä muun toimituskunnan kanssa, mikä on journalistinen prosessi. Sitä tulee kehittää niin, että suunnittelun avaimia ovat lehden rakenne ja juttujen painoarvo, joka määrittää jutun saaman tilan ja paikan lehdessä. Etukäteissuunnittelu helpottaa myös jutun kirjoittamista. Toimituksen ja taittajan välinen yhteistyö on kiinteää vuorovaikutusta, joka tiivistyy lehden suunnittelussa ja ulkoasuratkaisuissa.

Lehteen kuuluu isoja ja pieniä juttuja, joille varataan niille kuuluva tila ja paikka. Kahta isoa peräkkäistä juttua harva jaksaa lukea. Väliin tarvitaan ilmoituksia ja pienempiä juttuja.

Nämä journalistiset toimintaperiaatteet soveltuvat hyvin neljästi vuodessa ilmestyvään Klubilehteen, jonka uudistamista aletaan valmistella toimituskunnassa. Tarkoitus on tuottaa houkuttava, sisällöllisesti jäsentyneempi ja entistä laadukkaampi Klubilehti.

Lehden uusi päätoimittaja on työskennellyt median ja viestinnän kentässä yli 40 vuotta, mm Kauppalehdessä, omassa viestintätoimistossaan sekä kansanvälisessä talous- ja vaikuttamisviestintään keskittyvässä Kreab Oy:ssä, 12 vuotta kussakin. Klubin aktiivijäsen hän on ollut vuodesta 1990.

Timo Martikainen

KUTSU

Helsingin Suomalainen Klubi ry:n varsinaiseen kevätkokoukseen

Klubin sääntömääräinen kevätkokous pidetään torstaina 17. maaliskuuta 2016 klo 18.00 alkaen Klubin tiloissa Kansakoulukuja 3. Kokouksessa käsitellään sääntöjen 9. pykälän mukaan kevätkokoukselle kuuluvat asiat.

Lisäksi kevätkokouksessa käsitellään ulkomailla pysyvästi oleskelevan jäsenen jäsenmaksuvapautuksen poistaminen säännöistä 1.1.2017 lähtien (ensimmäinen käsittely, Klubin säännöt § 13).

Helsingissä 17.12.2015

Klubin johtokunta

Isis uhkana

- PARIISISTA kuuluu kummia. Isisin joukkomurhat ovat iskuja ihmisyyttä kohtaan - ihmisten itsensä tekemänä.

- Olisiko samalla islamin isku länsimaista demokratiaa ja kulttuuria kohtaan.

- Eurooppa joutuu taisteluun vapautensa puolesta, niin kuin Suomi toisen maailmansodan aikana.

- Tässäkö on kipinä kolmannelle?

- Voi Isisistä löytyä jotain hyvääkin. Sen riveissä on Putinia vastustavia venäläisiäkin. Putin saattaa tarvita EU:n tukea asemansa turvaamiseen. On jo lähentymisen merkkejä.

- KANSAINVAELLUKSET jatkuvat. Maailmassa on yli 60 miljoonaa pakolaista, joista Euroopassa kaksi miljoonaa ja lisää tulee meillekin. Majoitustilat ovat lopussa ja talvi tulossa. Miten selviämme?

- Lämmin syksy on ollut armollinen.

- Tämä on seurausta väestön liikakasvusta. Ison kirjan käsky lisääntymisestä ja maan täyttämistä on otettu liian kirjai-

mellisesti.

- Tuo käsky on vanhentunut kuin Katekismus.

- Minua askarruttaa, mikä on Venäjän osuus näihin vaeluksiin.

- Se ohjaa ennestään maassa asuvia pakolaisia sekä uusia tulokkaita Petsamon Nikkelin kautta Norjaan. Kuljettaa lähelle rajaa ja antaa siellä jarruttomat polkupyörät ja taskurahaa. Norjasta niitä valuu Suomeen.

- Putin auttaa Syyrian presidenttiä tämän vastustajien ja siinä sivussa Isisinkin nujertamisessa. Mutta samalla hän ajaa pakolaisia Eurooppaan heikentämään EU:n sisäistä eheyttä ja sen jäsenmaiden talouksia. Ties vaikka pakolaisten joukossa olisi Venäjän asiamiehiäkin.

- Arveletko, että siellä olisi kybersotana alkavan, nyt jo joidenkin mielestä kytevä kolmannen maailmansodan sabotooreja?

- Jos olisin sodan aloittaja, tekisin niin. Pysäyttäisin ydinvoimat ja halvauttaisin sähköisen tietoliikenteen, niin ettei vastapuolen liikekannallepanokaan onnistuisi. Mutta älkää uskoko minua. Saatan nähdä painajaisunia. Olen nähnyt niitä talvisodan Summasta lähtien. Hiukan helpotti, kun näin Kremlin mausoleumissa, että

Stalinkin on kuolevainen.

- Niin ovat kaikki nykyiset ja tulevatkin diktaattorit.

- Jos olisin Putin, haluaisin jäädä historiaan mieluummin Euroopan kansojen ystävyyden, hyvinvoinnin ja keskinäisen luottamuksen rakentajana kuin tuhoajana.

- EI MEILLÄ ole hätää kun selustaamme turvaa asevelvollisuusarmeijaton Ruotsi, jonka viimeiset sotakokemukset ovat 30-vuotisesta ja 1808 - 1809 sodasta.

- Älä unoda suurta Pohjan sotaa ja Kaarle XII:n retkiä.

- Ruotsin kuninkaat ovat vuosisatojen aikana käyneet monta sotaa suomalaisilla miehillä. Kustaa II Adolfkin oli taitava sotaväen värvääjä. Hän määräsi talonpojille niin raskaat verot, että heidän oli niistä selvitäkseen lähetettävä poikia ja renkejä hevosten kanssa kaukaisille rintamille hakkapeliitoiksi.

- He hankkivat mainetta Suomelle.

- Suomeen jäi jo silloin paljon soteleskiä ja -orpoja. Minunkin kuuden sukupolven takainen esi-isäni meni verojen takia sinne ja jäi sille matkalle. Soteleskiäiti kasvatti ennen isän lähtöä syntyneestä pojasta suvun jatkajan.

- Kunnia äideille kautta aikojen!

- Ruotsi yritti naruttaa meitä Euroopan Yhteisöön hakeutuessamme. Onneksi meillä oli siellä suurlähettiläänä kokenut Björn-Olof Alholm, joka piti valtionjohtomme ajan tasalla.

- Minkähän takia Timo Soikkanen yritti mustata häntä ulkoministeriön historiateoksesta?

- Taisivat poliittiset valtaistelijat syrjiä sitoutumatonta ammattimiestä.

- Unto Hämäläinen kertoi HeSan äskeisessä kuukausiliitteessä Alholmin ansiot.

- Muuten - pitäisikö meidän liittyä Natoon?

- Kyllä ja ei.

- Eikö tuo ole suomettumista.

- Kyllä ja ei.

- ILMASTO lämpenee yhä. Ahnehditun Arktiksen jäät hupenevat, tundra sulaa ja nyt pelätään norsujen ja Afrikan muiden isojen eläimien sukupuuttoa.

- On vieläkin pahempia näköaloja. Afrikan kuivuminen saattaa johtaa kymmenet ja sadat miljoonat ihmiset nälänhätään ja nykyistä suuremmille

vaelluksille. Siinä eivät pienet piikkilanka-aidat enää pitelisi.

- Afrikasta puheen ollen suomalainen Tommi eksyi Turkkiin matkallaan Afrikkaan.

- Se on gps-paikantimella varustettu sääksi eli kalasääski. Isä odottelee poikaansa talvikodissaan Kamerunissa.

- Jospa murrosikäinen poika halusi irrottautua vanhemmistaan.

- Meilläkin poika muutti kotoa. Halusi itsenäistyä. Vuokran kyllä maksattaa.

- Ehkäpä Tommi on ihastunut Turkin rantojen lintuneitoisiin ja kala-apajien karppeihin.

- On vielä yksi mahdollisuus. Jospa hän ei osaa mennä Afrikkaan, kun ei ole koskaan käynyt siellä. Paikantimessa ei ole navigaattoria.

- Vielä Putinista: Hänellä on urheiluhoiakiin.

- Dopingilla saa pitkiä askeleita, mutta sillä on lyhyet jäljet.

Pöytälainen

Sääntömääräinen syyskokous

Klubin syyskokous pidettiin 19.11.2015. Vuodenaikaan nähden varsin lämmin mutta sateinen päivä oli houkuttanut Klubille noin sata jäsentä. Esityslistan kiinnostavimmat asiat lienevät olleet toimintasuunnitelma, budjetti ja johtokunnan jäsenten valinta.

■ ■ Kokous alkoi täsmällisesti klo 18.00. Klubin puheenjohtaja Matti Viljanen toivotti kaikki tervetulleiksi ja totesi avauspuheessaan, että ympärillämme tapahtuu tällä hetkellä liian paljon, eli paljon vaikeasti hallittavia ennustettavia asioita. Omassa maassamme päällimmäisinä asioina ovat toisaalta talousongelmat ja supistukset, jotka koskevat meitä kaikkia, ja toisaalta hallitsematon maahanmuuttajien tulva. Maailmassa sitten sodankäynti ja terrorismi.

Elämme kriisissä ja tarvittaisiin sovinnollisuutta itsekyyden ja vallanhimon sijasta. Kuten Viljanen totesi, on paljon ihmisiä, jotka laittavat aironsa veteen, mutta soutajia on varsin vähän! Tässä kriisissä olkoon Klubi meille jonkinlainen henkinen turvasatama ja pitäkäämme myös huolta toisistamme.

Palaten sitten illan varsinaiseen aiheeseen eli Klubin toimintaan Viljanen kertoi vilkkaan ohjelman tarkoittaneen tässä vaiheessa vuotta jo noin 10 000 klubilaisten osallistumista. Tästä luvusta puuttuu vielä joi-takin kuoron ja orkesterin jäsenten osallistumiskertoja.

Klubin puheenjohtaja Matti Viljanen avasi syyskokouksen. Kuva Veikko Hannula.

Vuosi on ollut kulttuurivuosi, muun muassa Sibeliuksen, Halosen, Gallen-Kallelan ja Virran merkivuosi. Klubin kuoro täytti 15 vuotta ja juhlakonsertti oli upea tapahtuma, samoin orkesterin konserttitanssiset, ohjelmatoimikunnan puheenjohtajan järjestämä matinea ja gastronomisen kerhon illallinen.

Syksyllä Klubi kertoi uudesta SKSM-sivustosta (Suomen Kansan Sähköinen Muisti): Svinhufvud ja Suomen itsenäisyyden tekijät ja vaiheet. Kyseessä on varsin kunnianhimoinen osoitus Klubin yleishyödyllisyydestä ja sivuston on tarkoitus valmistua Suomen juhlavuotena 2017.

Kokous

Vakiintuneen käytännön mukaan kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Klubin kunniapuheenjohtaja Martti Enäjärvi ja sihteeriksi Klubin sihteeri Inkeri Lohivesi. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Risto Oramo ja Ol-

li Alho sekä äänen laskijoiksi (elektronisen äänestystekniikan avustajiksi) Pertti Virkkunen ja Timo Suokas.

Osanottajia oli tällä kertaa syyskokoukselle tyypillistä määrää selvästi vähemmän, vain 96 jäsentä.

Toimintasuunnitelma

Johtokunta oli laatinut selkeästi jäsenlleen toimintasuunnitelman, jonka Viljanen vielä kävi kokouksessa läpi. Hän totesi yleisesti, että Klubi kilpailee muiden tahojen kanssa jäsenten ajasta. Tilaisuuksien korkea laatu, asiantuntevat ja tunnetut esitelmöitsijät sekä aiheiden ajankohtaisuus takaavat jäsenistön kiinnostuksen ja aktiivisuuden. Näissä asioissa on hyvin onnistuttu. Vuoden 2015 lopulla tehtävän jäsenkyselyn avulla tavoitellaan jäsenistön toivomusten huomioonottamista vielä nykyistä paremmin, jos mahdollista. Tässä todettiin hyvin tärkeäksi, että jokainen klubilainen todella vastaa kyselyyn.

Resurssit

Toiminnan resurssit perustuvat pitkälle oman jäsenkunnan aktiivisuuteen ja asiantuntemukseen, taloudelliset resurssit jäsenmaksutuloihin, vuokratuotoihin ja ravintolan vuokraan. Kiinteistön ja viihtyisien tilojen ylläpito vaatii oman panostuksensa.

Yleishyödyllinen toiminta

Klubi jatkaa ja resurssien mukaan laajentaakin yleishyödyllistä aktiviteettiaan. Edellä jo mainittiin huomattavan laaja SKSM-sivusto, joka tähtää Suomen juhlavuoteen 2017. Suomalainen kirjoituskilpailu, joka järjestetään nyt 9. kerran, on Suomen suurin lukiolaisille suunnattu kirjoituskilpailu. Klubin säätiön alla toimiva ruokakulttuurirahasto jakaa kolmannen kerran tunnuksia ensi vuonna.

Viestintä

Monimuotoinen tiedottaminen jäsenkunnalle on tärkeä. Klubilehti ohjelmaliitteineen ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja lehti 2/2016 tulee olemaan juhlanumero (Klubi 140 v). Kotisivut ja viikkokirjeet toimivat kutsuina ja tiedotteina jäsenkunnalle.

Hallinto ja talous

Johtokunta ja toimikunnat koontuvat pääsääntöisesti kerran kuukaudessa. Erikseen on nimetty 140-juhlatoimikunta.

Tiukkaa taloudenhuoltoa jatketaan.

Ravintola

A la Carhu Oy jatkaa ravintolapalvelujen tuottajana lähes kaikissa Klubin tilaisuuksissa voimassa olevan sopimuksen mukaisesti. Rakentava yhteistoiminta Klubin ja ravintolan välillä on tärkeä jäsenyytyväisyyden saavuttamiseksi ja edellä mainittu jäsenkysely sisältää myös ravintolaosion.

Tulo- ja menoarvio

Vuoden 2016 budjetin esitteli Jarmo Pekkala. Kiteytetysti todetaan, että esityksen mukaisesti jäsenmaksu ja liittymismaksu pysyvät ennallaan, lainojen lyhennys hoidetaan suunnitellusti ja taloudenpito on muutoin tiukkaa. Budjetti noudattaa varovaisuusperiaatetta ja lähtee siitä, että katutasossa tällä hetkellä tyhjänä oleva tila pysyy vuokraamattomana vielä vuoden 2016.

Johtokunnan jäsenet

Johtokunnan jäsenistä erovuorossa olivat Ari Huovinen, Jussi Papinniemi ja Heikki Pitkänen. Kaikki kolme olivat myös uudelleenvalintakelpoisia, mutta

Heikki Pitkänen oli ilmoittanut, ettei asetu ehdokkaaksi.

Ari Huovinen ja Jussi Papinniemi esitettiin valittavaksi johtokuntaan toiseksi toimikaudeksi (3v). Esittäjinä olivat Pekka Rapila ja Leif Nordin. Uudeksi jäseneksi ehdotettiin Jouni Päivölää, esittäjä Jorma Kettunen. Poikkeuksena monesta aiemmasta kokouksesta ei esitetty valittavaa määrää enempää ehdokkaita, joten äänestyslaitteet jäivät tällä kertaa käyttämättä ja mainitut henkilöt valittiin johtokuntaan.

Tilintarkastajat

Tilintarkastajien kohdalla ei tul- lut muutoksia, varsinaisina tilintarkastajina jatkavat Jarmo Lohi ja Hannu Riippi, varatilintarkastajina Samuli Perälä ja Lauri Mäki.

Lopuksi

Kunniapuheenjohtaja esitti kiitokset johtokunnalle, toimikunnille ja muille aktiivisesti toiminnassa mukana olleille samoin kuin Klubin henkilökunnalle.

Leif Nordin

Varaa jo kalenteriisi:
Klubin 140-vuotisjuhla
25.4.2016

Suurten talouskasvujen perusteita

Brörn Wahlroosin alustus oli vauhdikas. Kuva Elias Iirola.

Klubin talouspolitiikan illan vieraana 29. lokakuun oli kauppatieteiden tohtori Björn "Nalle" Wahlroos. Hän toimii tällä hetkellä Nordean, UPM:n ja Handelshögskolanin hallitusten puheenjohtajana. Entinen kansantaloustieteen professori liikkuu kuin kala vedessä niin ekonomistin, teollisuusjohtajan kuin koulutuksen alueella. Tämän sai talontäyteinen veljespiiri tuta Nallen tulkittessa Suomen ja maailman talustilannetta sekä arvioidessa keinoja ja mahdollisuuksia nousta siitä suosta, johon Suomikin on joutunut.

■ ■ Räiskyvä, suora ja kantaa avoimesti ottava esitys – lähes performanssiksi luonnehdittava - ei jättänyt ketään kylmäksi. "Löydöt" olivat yksi selitys, jota Wahlroos tarjosi vuosisatojen aikaisiin talouden nousuihin ja myös yhdeksi vastaukseksi nykymenoon.

Tosiasioiden tunnustaminen

Wahlroos aloitti ilmoittautumalla paasikiviläiseksi - tosin korostaen, että syy lienee esitelmämiljöön, Suomalaisen Klubin. Hän lateli Suomen kansantalouden karut tunnusluvut: Talouskasvua ei ole ollut kymmeneen

vuoteen. Vailla työtä olevia on 400 000. Otamme velkaa kymmenen miljardia euroa vuodessa. Velan osuus bkt:stä kasvaa 5 prosenttiyksikköä vuosittain ja olemme jo ylittäneet EU:n limititkin.

Näit asioita kommentoivat Wahlroos jakaa puuhmisiin ja metsäihmisiin. Edelliset sanovat, että suomalaiset johtajat eivät osaa johtaa ja että meiltä puuttuvat innovaatiot. Nallen mukaan ne, mitkä meiltä puuttuvat ovat järjestelmät, jotka tuottaisivat puuhmisten kaipaamia asioita nopeasti. Toisaalta hän sanoi, että vaikka puuhmiset

Björn Wahlroosin alustus herätti runsaasti kysymyksiä. Kuvassa vasemmalla illan isäntä Ari Valjakka. Kuva Elias Iirola.

olisivatkin oikeassa, heiltä harvoin tulee todellisia reseptejä ongelmiimme. Siksi meidän tulisi hänen mielestään mennä metsään ja yrittää ymmärtää, mitä maailmassa ja Suomessa on todella tapahtunut.

Wahlroosin mukaan kaksi suurinta maailmaa mullistanutta muuttujaa ovat deregulaatio ja teknologia. Kännykkä, internet sekä läppäri levisivät kuin kulovalkea. Mitkään muut innovaatiot eivät ole Nallen mielestä lisänneet inhimillisen työn tuottavuutta niin paljon kuin juuri nämä. Teknologiasta on tullut uusi kilpailija valtavalle määräl-

le työpaikkoja. Kuriositeettinä Wahlroos otti esille johdon sihteerit, joita nykyorganisaatioissa ei enää entiseen malliin ole. Monet johtajat ja päälliköt hoitavat itse modernin teknologian tukevana suuren osan niistä tehtävistä, joita varten aiemmin oli sihteerit.

Deregulaatio – globalisointuminen sen osana – on ilmeisesti vaikuttanut vieläkin enemmän kasvuun ja kehitykseen, mitä teknologia konsanaan, hän arveli.

On löydetty miljardi uutta ihmistä työmarkkinoille

Kaikki maailman suurimmat talouskasvut ovat lähteneet liikkeelle "löydöistä". Espanjalaiset löysivät kullin ja hopean, minkä jälkeen alkoi huima nousukausi. Samanlainen buumi syntyi, kun öljy löytyi 1800-luvun lopussa, Nalle jatkoi.

Mitäs meidän sukupolvemme sitten on löytänyt? No, Wahlroosin mielestä merkittävin löytö, jolla on ollut vaikutusta teollisen maailman kehittymiseen viime vuosikymmeninä, on ollut miljardin kiinalaisen "löytyminen". Kiinan talous-

”Deregulaatio ja teknologia mullistavat maailmaa eniten.”

kasvusta ei hänen mielestään ole mistään muusta kyse kuin siitä, että 15 miljoonaa kiinalaista siirtyy vuosittain riisipelloilta tuottavampiin töihin rannikolle. Kun tuottavuus on kasvanut lähes nollasta tasolle, joka on sittenkin vielä vain murto-osa eurooppalaisen työn tuottavuudesta, Kiinan talouden tiikerinloikka on ollut tosiasia.

Nämä löydöt selittävät muutakin. Kun hopeaa löydettiin valtavasti 1500-luvulla, sen hinta laski romahtaen. Myös työllä on Wahlroosin mukaan maailmanmarkkinahinta, vaikka sitä ei useinkaan ymmärretä. Kun siis teollinen maailma on löytänyt tuhottomasti uusia työntekijöitä Kiinan ja Intian suunnalta, työn hinnalle on käynyt kuin hopean hinnalle muinoin. Näin nimenomaan siellä, missä pelataan markkinatalouden ehdoin, Wahlroos korosti.

Yhdysvaltoja pidetään markkinatalouden emämaana. Se näkyy mm. työn hinnassa. Amerikkalainen teollinen työntekijä tienaa nyt vähemmän, mitä vuonna 1970. Kun taas katsotaan eurooppalaisia tilastoja, täällä työntekijä tienaa 50-100 % enemmän, mitä vuonna 1970. Wahlroos totesikin, että juuri tämä yksittäinen asia on vaikuttanut eniten Euroopan surkeaan kehitykseen.

Olemme hyväksyneet yhden keskeisen tuotantokomponentin väärinhinnoittelun ja menettäneet sen johdosta kilpailukyky-

ämme markkinoilla huomattavasti.

Tuottavuusloikka ja paikallinen sopiminen on toteutettava – yleissitovuus on purettava

Suomen hallituksen agendalla on kaksi isoa asiaa: 5 % tuottavuusloikka ja paikallisen sopimisen edistäminen, Nalle muistutti Sipilän hallitusohjelmasta. Hänen mielestään mainittu 5 % ei riitä mihinkään, vaikkakin se on hyvä ja kannatettava asia. Kyse on kuitenkin hänen mukaansa rakenteellisen ongelman ratkaisemisesta vanhojen keinoin. Niihin hän lukee mm. keskusjärjestö- ja liittotasoiset sopimukset työehtojen ja palkkojen yksityiskohdista.

Wahlroos alleviivaa, että kun meillä on euro meidän pakko hyväksyä markkinatalouden ehdot. Niihin kuuluu ehdottomasti joustavat työmarkkinat. Nallen mielestä olemme jääneet Itävallan kanssa jäykkien työmarkkinoiden ja yleissitovuuden vangeiksi. Muun muassa Ruotsi luopui yleissitovuudesta jo 1980-luvulla.

Yleissitovuus on osoittautunut olevan ay-liikkeelle tabu, Wahlroosin tulkinnan mukaan. Pyrkimykset paikalliseen sopimiseen torjutaan kovin keinoin ja seurauksista välittämättä. Tämän tietää Nallen mukaan mm. nykyinen työ- ja oikeusministeri. Tämä neuvotteli sittemmin lakkautetun Voikkaan tehtaan

jatkosta paikallisella tasolla. Hakaniemi kuitenkin kaatoi syntyneen paikallisen sopimuksen ja samalla meni myös tehdas. Näitä esimerkkejä Wahlroosin on useita. Savonlinnan vaneritehtaalla sovittiin paikallisesti lisätuotannosta, mikä olisi edellyttänyt tehtaan pyörittämistä ympärivuorokautisesti. Tehtaan johto totesi, että 100 % sunnuntailisiä ei laajennetun toiminnan aloittaminen kestä. Työntekijät olisivat hyväksyneet matalammat prosentit, mutta Paperiliitto ei. Lisätuotanto siirtyi tämän jälkeen Viron Otepään tehtaalle. Turhaan.

Björn Wahlroos peräsikin voimakkaasti ihmisille todellista oikeutta sopia työehdoistaan ja palkoistaan. Hänen mielestään näillä sopimuksilla usein ratkaistaan, säilyvätkö työpaikat vai eivät.

Niinpä hän totesikin, että jos haluamme pelastaa tämän maan, yleissitovuus olisi purettava. ”Elämme yhdennellätoista tunnilla”, niin kuin hän asian kiireellisyyden ilmaisi.

Yleissitovuuden merkitystä ay-liikkeelle Wahlroos kuvasi pienellä anekdotilla. Hän oli itse todennut eräässä tilaisuudessa, että yleissitovuus pitäisi purkaa tai että siihen tulisi ainakin porata reikiä. Vähän tämän jälkeen hänelle vastattiin korkealta taholta, että yleissitovuus on niin tärkeä asia, että siihen ei saa porata edes reikiä. Hyvin herkkä asia siis, Nalle totesi.

”Kiinan talouden tiikerinloikka on tosiasia.”

Meneekö yrityksillä hyvin vai huonosti

Muutama klubiveli hiukan kyseenalaisti Wahlroosin puheenvuorossa ollutta arvioita Suomeen tehdyistä vähäisistä investoinneista ja suomalaisyritysten tulostilasta. Nalle totesi jo puheenvuorossaan, että viimeaikaisista investoinneista suurimmat ovat olleet Outokummun terästehdas, Olkiluoto 3 ja Talvivaara. Nämä esimerkit puhuvat puolestaan. Yhtäältä hän totesi, että monet yritykset kuten Kone ja Wärtsilä tekevät hyvät tuloksensa muualla kuin Suomessa. Esimerkiksi Koneen 47 000 työntekijästä vain pari tuhatta on Suomessa.

Yhtäältä Nalle totesi, että monet teolliset investoinnit ovat täällä olleet korvaavia investointeja. Vanha tehdas on korvattu uudella. Tuotantoa on saatettu hiukan säätää toisaalle. Lisäksi uuden tehtaan tarvitsema työntekijämäärä tapaa olla pienempi, mitä ennen. Sekin on valitettavaa Wahlroosin mukaan, että monella toimialalla jalostusasteenkin osalta otetaan takapakkia. Hienopaperista mennään perusselluun ja niin edespäin.

Esitelmöitsijältä tiedusteltiin myös kantaa tulevaisuuden energiaratkaisuihin. Hän otti ensin esille sähkön keskihinnan, joka on nyt 25-30 euroa megawattitunnilta. Hän vertasi tähän Fennovoiman tulevan ydinsähkön hintaa, jonka oletetaan ole-

van noin 60 euroa ja tuulivoimailoitten tuottaman sähkön hintaa, joka on 70-100 euroa megawattitunnilta. Hän summasikin tilanteen niin että, mitä enemmän sähkön hinta laskee, sitä enemmän valtio joutuu maksamaan tukia. Hänen varsinainen johtopäätöksensä oli kuitenkin se, että me emme tarvitse lisäenergiaa.

Puheenvuoron ja keskustelun aikana vertailu Ruotsiin tuli monesti esille. Wahlroosin muistutti, että Ruotsilla meni huonosti 1980-2005, jolloin meillä taas oli kova vauhti päällä mm. Nokian ansiosta. Suomella on hänen mielestään ollut kyllä todella huono ”mäihä”. Nokian romahdus, metsäteollisuuden murros ja metallin keskittymisen ”hevosta suurempiin” tuotteisiin, niin kuin vuorineuvos Tauno Matomäki on todennut. Ruotsin demarit antoivat kuitenkin tärkeiden asioiden tapahtua, kuten varallisuusveron alentaminen, yleissitovuuden poistaminen ja paikallinen sopiminen. Ja olivat jopa näitä asioita ajamassa. Sittemmin Moderaattien Rheinfeldt leikkasi varsin dramaattisesti työttömyyskorvauksia ja pakotti ruotsalaiset hakemaan töitä.

Suomi sen sijaan on jatkanut entiseen malliin ja jäänyt Ruotsin vauhdista, kun vielä 1990-luvun lopulla me olimme selvä voittajakansa.

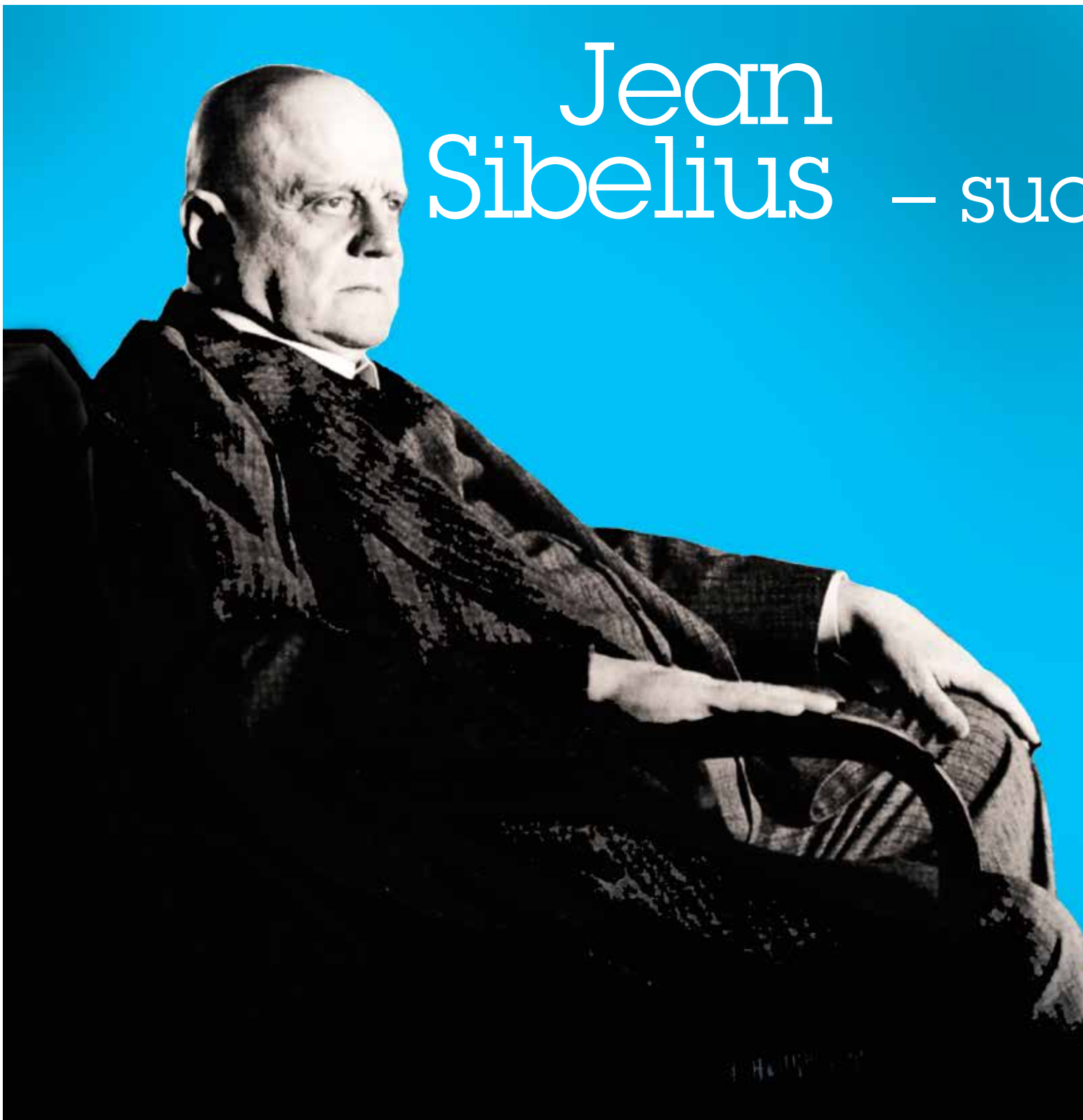
Björn Wahlroosia pidetään markkinatalouden ja kapita-

lismin varsinaisena auguurina. Näin asia onkin. Kuitenkin hän pysähtyi keskustelun aikana korostamaan sosiaalisen vastuun ja yhteisöllisyyden merkitystä. Nalle kertoi vapaaehtoisen avustustyön aseman ja arvostuksen kasvusta eri puolilla maailmaa ja että se näkyy erityisesti yksityishenkilöiden toiminnassa. Hän ei kuitenkaan ilmoittautunut yhteiskunnallisen yritystoiminnan kannattajaksi, vaan totesi että mitään kannattamattonta liiketoimintaa ei pitäisi ylläpitää.

Yksi eurooppalainen maa pomppasi keskustelun päätteeksi positiivisena esimerkinä vielä esille, nimittäin Irlanti. Wahlroos piti Irlannin tarinaa loistavana. Onhan maa nousut aidosta, kiinteistöjen arvon romahduksesta pääosin johtuneesta syvästä lamasta menestysvaltioksi. Talouskasvu on 6-7 % vuodessa ja maahan on sijoittunut lukuisten kansainvälisten yritysten pääkonttoreita. Irlanti on Nallen mukaan ainoa maa, jossa ei ole mustaa taloutta ja maa on hyvä esimerkki siitä, että lamasta voidaan nousta, jos tehdään oikeita asioita rohkeasti.

Kalevi Suortti

Jean Sibelius – suomalainen ääni

Jean Sibelius on antanut kasvot suomalaiselle musiikille. Joulukuun kahdeksantena tulee kuluneeksi 150 vuotta viime vuosisadan yhden suurimman sinfonikon ja säveltäjämestarin syntymästä.

■ Jean Sibelius syntyi tsaari Aleksanteri II:n hallitsemaan autonomiseen suuriruhtinaskuntaan. Aleksanterin aika (1855-1881) Venäjän tsaarina ja Suomen suuriruhtinaana oli hyvää aikaa. Suomi sai kehittää omaa lainsäädäntöään Ruotsin kuningas Kustaa III:n ajalta periytyvän lainsäädännön pohjalta. Suomi kehittyi länsieurooppalaiseen suuntaan, kun Venäjä jäi feodaaliseksi ja yksinvaltaiseksi suureksi valtioksi. Suomi sai oman rahan, valtiopäivälaitos elpyi, koululaitos syntyi ja suomenkieli sai virallisen aseman.

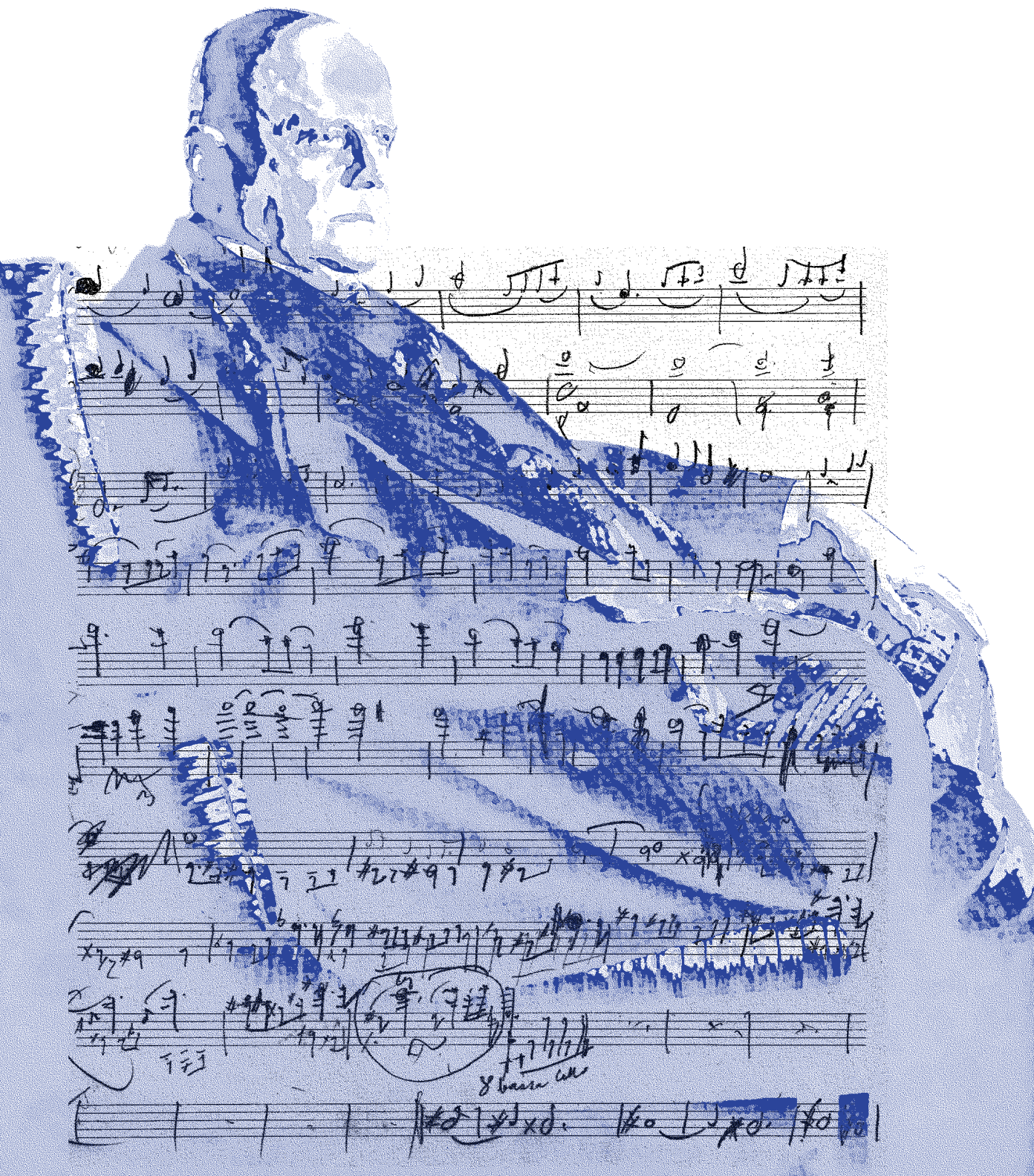
Hyvät ajat päättyivät vuosisadan lopulla ja sillä tuli olemaan merkittävä vaikutus myös Sibeliuksen elämään ja hänen musiikkiinsa. Jean Sibelius kytkeytyi vapaamieliseen nuorsuomalaiseen liikkeeseen vaimonsa Ainin kautta. Pari meni naimisiin vuonna 1892 ennen Sibeliuksen kansainvälistä läpimurtoa. Aino oli omaa sukuaan Järnefelt. Järnefeltit olivat taiteellisesti lahjakas ja vahvasti fennomaaninen suku, joka halusi edistää suomenmielisyyttä. Poliittisesti se kiinnittyi ns. Päivälehteen piiriin. Päivälehti perustet-

tiin marraskuussa 1889 ja lehti oli Helsingin Sanomien edeltäjä. Päivälehteen perustivat Eero Erkko, kirjailija Juhani Aho ja Ainin veli Arvid Järnefelt. Päivälehti oli vahvasti poliittinen lehti ja niin Sibeliukselta kehittyi myös poliittinen säveltäjä.

1890-luku oli kansallisromantikko Sibeliuksen vuosikymmen. Keväällä 1892 oli Kalevala-aiheisen Kullervon kantaesitys, josta sukeutui valtava menestys. ”Suomalaisten sävelten mahtava kevätvirta syöksyi valtavalla kohinalla esiin erämaasta,” kirjoitti haltioitunut Sibeliuksen ystävä, kapellimestari Robert Kajanus. Syksyllä samana vuonna valmistui Satu ja seuraavana vuonna Tuonelan joutsen ja sitä seuraavana vuonna alkoi kehittyä näyttämömusiikki, josta Sibelius muokkasi myöhemmin Karelia-sarjan, voimakkaan kansallistuntoisen teoksen.

Sibelius oli säveltäjänä ahkera, mutta kansainvälinen menestys antoi odotuttaa itseään. Hienoja sävellyksiä ei ollut kustannettu missään. Sibeliuksen turhautumisen ymmärtää hyvin, sillä hänellä oli jo takanaan kansainvälisen tason sävellyksiä.

Vuonna 1899 Sibelius työsti ensimmäistä sinfoniaansa, josta tuli kansallisromanttisen vuosikymmenen yksi pääteos. Suomen historia taas muuttui, kun tsaari Nikolai II antoi 15. helmikuuta 1899 ns. helmikuun manifestin, jonka tarkoituksena oli venäläistää Suomi ja

Toinen sinfonia kantaesitettiin Sibeliuksen itsensä johtamana 8. maaliskuuta 1902. Toinen sinfonia on Sibeliuksen seitsemästä sinfoniasta eniten soitettu ja levytetty.

heikentää ratkaisevalla tavalla Suomen suuriruhtinaskunnan autonomiaa.

Tämä herätti Sibeliuksen protestoimaan ja jo huhtikuussa 1899 julkaistu ”Ateenalaisten laulu” nosti Sibeliuksen kansallisen vastarinnan johtohahmojen joukkoon. Myös ensimmäinen sinfonia kuultiin samassa konsertissa ja sekin keräsi kriitikoilta ylitsevuotavaa kiitosta.

Protestivuoden päätteeksi Sibelius sävelsi musiikin sanomalehdistön päivän kuvaelmiin. Ne oli sijoitettu 1700-luvulle Suuren Pohjan sodan aikoihin, mutta totta kai ne viittasivat venäläisten käynnistämiin sortotoimiin.

Helsingin Ruotsalaisessa teatterissa järjestetty juhla päättyi kappaleeseen ”Suomi herää”, josta oli tuleva koko musiikkimaailman tuntema Finlandia. Sibelius kirjoitti uudenvuodenpäivänä vaimolleen Ainolle: ”Historian tuomio ainakaan ei lankea meidän suomalaisten yli ja se seikka, että asiamme on oikea antaa arvokkaisuutta ja tyyneyttä.”

Suomen vaikeudet Venäjän kanssa nostivat Sibeliuksen musiikin arvostusta Euroopassa. Helsingin kaupunginorkesteri kiersi Euroopassa ja kriitikot ihastelivat. ”Kun veljemme kieltä estetään puhumasta, silloin he sanovat meille suruisin, mutta miehekkäin sävelin, mitä he ajattelevat,” kirjoitti ruotsalainen Aftonbladet.

Sibelius oli näin vahvasti mukana, kun kansakunta ponnisteli vaikeuksiensa keskelä. Vahva laulu ”Ristilukista” vuonna 1998 kertoi 1500-luvusta ja tyrannikuningas Kristian II:n ajoista, mutta kansa näki vainoojalla viisaasti kenraalikuvernööri Bobrikovin kasvat.

Toinen sinfonia kantaesitettiin Sibeliuksen itsensä johtamana 8. maaliskuuta 1902. Toinen sinfonia on Sibeliuksen seitsemästä sinfoniasta eniten soitettu ja levytetty. Toisen sinfonian sävelkuluissa on takauksia säveltäjän Italian-matkoilta. Protestihenkeä ilmaisee sinfoniaan piilotettu ”Kuullos pyhä vala” –teema. Finaali on komea.

Suomen politiikkaan Sibelius osallistui säveltäessään Heikki Nurmion sanoihin ”Jääkärien marssin” syksyllä 1917. Sibeliuksen sympatiat olivat jääkärien puolella. Noihin aikoihin Sibelius oli poliittisimmillaan. Myöhemmin häntä on syytetty natsisympatioista, mutta syytökset ovat kohtuuttomia. Sibelius ei edes vierailut natsien hallitsemassa Saksassa 1930-luvulla tai toisen maailmansodan aikana.

Päiväkirjassaan vuonna 1943 Sibelius kirjoitti: ”Tätä alkeellista ajattelutapaa – juutalaisvastaisuus jne – en voi tämän ikäisenä enää hyväksyä. Minun kulttuurini ja sivistykseni eivät sovi näihin aikoihin.”

Sibeliuksen Saksa oli hä-

nen nuoruutensa Saksa, joka oli synnyttänyt suuria kirjailijoita ja säveltäjiä.

On suuri onni, että Sibeliusten kirjeenvaihto on huolellisesti toimitettuna meidän kaikkien luettavissa. Siitä avautuu jännittävä ja joskus aika romanttinenkin näkymä Sibeliusten elämään, joka ei todellakaan ollut helppoa. Sibeliuksen elämäntyö pienestä kolmentuhannen asukkaan Hämeenlinnasta ja sen lyseosta maailman klassisen musiikin suurille konserttilavoille on jo tarinana huikea.

Jannen ja Ainon piti yhdistää säveltäjän työn mukanaan tuoma tuska ja epävarmuus suurperheen arkeen. Sibeliusten yhteiset varhaisvuodet olivat taloudellisesti niukkoja, mutta säveltäjä pystyi silti kiertämään Euroopan musiikkikeskuksissa.

Sibelius ja hänen musiikkinsa ovat kiinteä osa historiaa, Suomen suurta tarinaa köyhästä suuriruhtinaskunnasta maailman vauraimpien valtioiden joukkoon. Suomalainen oikeusvaltio ja demokratia yhdistyneenä maailmanluokan sananvapauteen, ovat hienoja saavutuksia ja Sibeliuksella on siinä tarinassa oma suuri roolinsa.

Sibeliuksen juhluvuonna on vihdoinkin korostunut myös Aino Sibeliuksen rooli. On todennäköistä, ettei meillä olisi Sibeliuksen musiikkia nykymittassa ilman tätä määrätietoista ihmistä, joka piti yllä Ainolan talouden ja kesti miehensä jos-

”Sibelius on osa kansallista identiteettiämme.”

kus hyvinkin kurittoman, alkoholihuuruisen elämäntavan. Aino oikeasti rakasti miestänsä läpi pitkän elämän. Yhteiseloa riitti 65 vuotta. Aino itse kuoli kesällä 1969.

Sibeliuksen merkitystä Suomelle ja suomalaisille ei voi yliarvioida. Sibelius on osa kansallista identiteettiämme.

Sir Simon Rattle luonnehtii Sibeliuksen merkitystä Helsingin Sanomain Teema-lehdessä seuraavasti: ”Sibelius on täysin keskeistä konserttielämällemme. Hänen musiikkiaan soi ensimmäisillä ostamillani levyillä. Nuorena lyömäsoittajana huomasin, että hänen patarumpuosuutensa kuuluvat oudoimpiin ja kiehtovimpiin.”

Sibeliuksen musiikissa soi Suomen historia. Musiikissa kuuluu sorron vastustus 1800-luvun lopulla ja 1900-luvun alussa, itsenäistyminen ja lopulta selviytyminen toisen maailmansodan kurimukselta. Sibeliuksen musiikki auttoi osaltaan Suomea selviytymään. Sibeliuksen musiikki on Suomen historiaa siinä kuin presidentti Mauno Koiviston tiivistys siitä, mikä on suomen idea: selviytyminen hengissä.

Olemme todennäköisesti kaikki kokeneet Sibeliuksen musiikissa kansallisia tunteita. Olemme viulujen kiihtyvässä ja dramaattisessa soinnissa tunteet kylmiä väreitä. Sibeliuksen musiikki on liikuttanut tun-

nemaailmaamme. Väinö Linna halusi Tuntemattoman sotilaan elokuvaversioon musiikiksi Finlandian juuri tästä syystä.

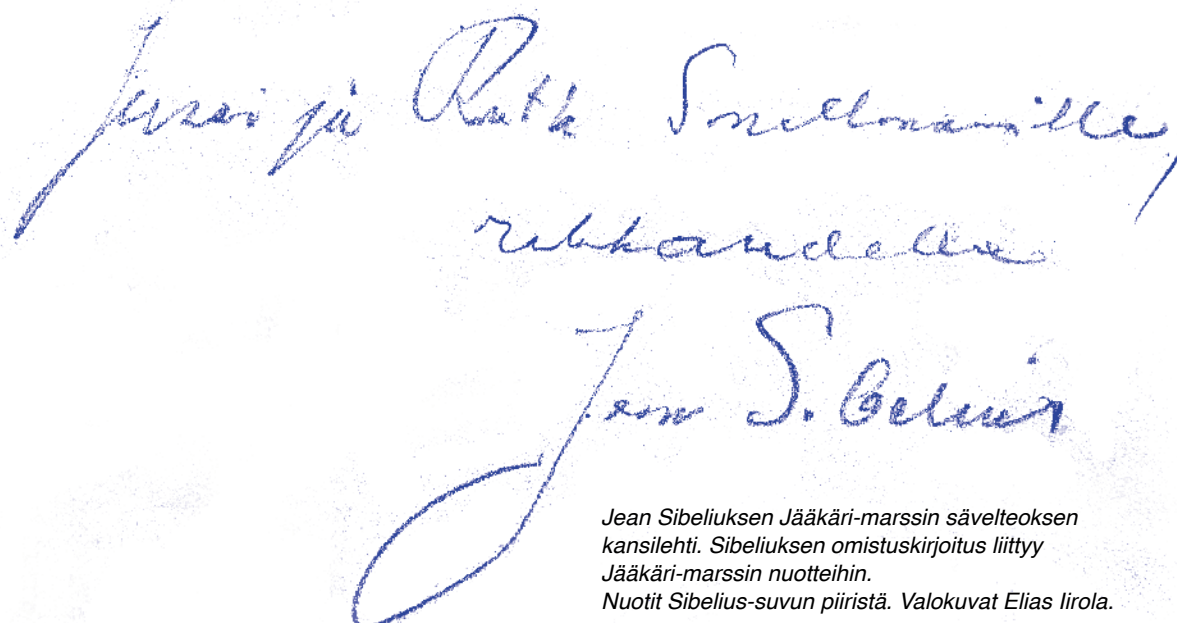
Sir Simon sanoo seitsemänestä sinfoniasta kauniisti: ”Nämä viimeiset tahdit ovat surullisinta ja rehellisintä musiikkia, mitä tiedän. Lopussa pääsemme tiettyyn pisteeseen, ja se on siinä. Mitä sen jälkeen tulee, siitä ei ole aavistustakaan. On vain hiljaisuus.”

Sibelius tarkoittaa Suomea ja vapautta. Musiikki auttaa ajattelemaan, että nykyvaikeuksistaakin selvitään.

*Janne Virkkunen
Kuvitus Yrjö Klippi*

Fred Runebergin valokuvan pohjalta

Sibelius-sivusto tallioi mestarin muistoja

Jean Sibeliuksen Jääkäri-marssin sävelteoksen kansilehti. Sibeliuksen omistuskirjoitus liittyy Jääkäri-marssin nuotteihin. Nuotit Sibelius-suvun piiristä. Valokuvat Elias Irola.

Helsingin Suomalainen Klubi ylläpitää ainutlaatuisia historiallista internet-sivustoa Suomen Kansan Sähköistä Muistia (SKSM), joka on Klubin rekisteröimä tavaramerkki. Sivusto on luonut puitteet sähköisen sisällön tuottamiseksi internetiin kaikille suomalaisille ja maailmanlaajuisesti. Samalla kun sen luominen ja ylläpito on suomalaisen kulttuurin tallentamista, se on tärkeä osa Klubin yleishyödyllistä toimintaa.

■ Sivuston säveltäjämestari Jean Sibeliusta käsittelevä sivusto on laajin yksittäisestä säveltäjästä tehty internet-esitys maailmassa. Se sisältää ainutlaatuisen laajan esittelyn säveltäjän

elämästä, hänen kodistaan Ainolasta ja syventäviä kirjoituksia lukuisista erikoisaiheista. Koko säveltäjän tuotanto on listattu kronologisesti, teoslajeittain ja opusnumeroittain. Sävellyksiä

esitellään tekstein, musiikki- ja nuottinäyttein ja siinä on myös laaja musiikkiosio. Osa materiaalista on aikaisemmin muualla julkaisematonta. Tiedosto käsittää noin 1400 sivua, satoja valokuvia ja muun muassa koko Yleisradion Sibeliusta käsittelevän elokuvamateriaalin. Sivusto on julkaistu suomeksi, ruotsiksi, englanniksi ja saksaksi.

Sivuston monipuolisesta sisällöstä voisi tässä mainita esimerkiksi radiohaastattelun 6.12.1948. Entäpä maininta siitä, miten Janne yhdeksän vuotiaana oli hämmästyttänyt kotiväkeään soittamalla kotona osia eräästä konsertissa kuulemastaan musiikista.

Sivuston sisällöstä voi tässä

”Sivusto on ainutlaatuisen laaja esittely säveltäjän elämästä.”

Jean Sibeliuksen Karjalan osa sävelteoksen kansilehti. Nuotit Sibelius-suvun piiristä. Valokuva Elias Iirola.

tietenkin poimia vain joitakin kohtia. Sibeliuksen matkojen kuvaus on yksi monista. Niistä kerrotaan muun muassa, että hänelle ulkomaanmatkoilla oli kolme päätarkoitusta: hän teki musiikkiaan tunnetuksi johtamalla sitä eri orkesterien edessä, tutustui uuteen musiikkiin ja sai vaikutteita aikalaissäveltäjiltään

konserteissa. Lisäksi hän sävelsi matkoillaan.

Kunnia niille, joille kunnia kuuluu, joskin jäljempänä on voitu mainita vain pieni osa henkilöistä, jotka ovat kantaneet vastuun tiedoston synnystä.

Jean Sibelius verkkosivuston käsikirjoitusryhmän johtajana toimi tunnettu musiikkitoi-

mittaja Vesa Siren ja mukana oli myös muuan muassa Sibelius-tutkija Markku Hartikainen. Sibelius-projektin neuvottelukuntaan kuului puheenjohtajana Pekka Ritvos, tuolloinen Klubin puheenjohtaja, sekä arvostettava joukko kulttuurielämän vaikuttajia, joukossa useita Klubimme jäseniä. Merkittävä osuus oli Klubin tietopalvelu-toimikunnalla, myöhemmältä nimeltään viestintätoimikunta, jonka puheenjohtajana toimi Leif Nordin ja tuottajana Leif Eklöf. Huomattava osa hankkeesta onkin tehty klubilaisten vapaaehtoistyönä.

Työtä tukivat merkittävästi Jean ja Aino Sibeliuksen oikeudenomistajat ja Jean Sibeliuksen kustantajat, jotka luovuttivat tarkoitukseen alkuperäismateriaalia veloituksetta. Hanketta ovat tukeneet opetusministeriö, eräät yksityiset yhteisöt, suomalaista kulttuuria tukevat rahastot sekä monet yritykset. Sivusto on julkaistu vuonna 2003. Sillä oli vuonna 2014 käyntejä 166.000 ja 118.000 kävijää.

Näin Sibeliuksen juhluvuonna niin kuin muulloinkin myös klubilaisten kannattaa tutustua tähän erinomaiseen kulttuurin esitykseen. Tiedosto avautuu Klubin verkkosivujen kansisivulta ja vain yhden klikkauksen päästä.

Elias Iirola

Ruokaa ja musiikkia Sibeliuksen tapaan Klubilla

Salin täysi klubilaisia osallistui Timo Kivi-Koskisen ideomaan ja hänen Jorma Hämäläisen kanssa isännöimäänsä tilaisuuteen. Aihe oli saanut innoituksensa Ritva ja Risto Lehmusoksen ruokakirjasta "Sibeliuksen pöydässä", jonka esittely kirjailijoiden toimesta oli illan keskeisin ohjelmanumero. Sen lisäksi syötiin kirjan innoittama menu ja kuultiin Sibeliuksen musiikkia perinteiseen ja hiukan yllättäväänkin tapaan esitettynä.

Jorma Hämäläisen tervetuliaispuheen jälkeen taiteilijajäsenemme Risto Lauriala soitti pianolla Sibeliuksen puu-sarjasta (op 75) osat Koivu ja Kuusi. Aarno Cronvallin esittelyjuonnon jälkeen kirjailijavieraat kävivät läpi kirjansa syntytarinaa sekä avasivat kuulijoiden mieliä Sibeliuksen maailmaan ruoan ja juoman näkökulmasta.

Sibeliuksen juhluvuoden yhteydessä on julkaistu monenlaisia teoksia, mutta kirjailijoiden mukaan tämä on sikäli harvinainen, että siinä ei ole yhtään nuottia eikä teosanalyysiä. Sibelius oli armoitettu gastronomian asiantuntija ja tämä kirja keskittyy ainoastaan ruokaan ja resepteihin.

Säveltäjämestari piti erityisesti ostereista shampanskan kanssa sekä riistasta. Niinpä tämänkin illan aterialla tarjottiin sorsaa. Ainolassa syötiin myös Sibeliuksen herkkuja varhaiskasviksia ja salaattia. Hän ei

Jorma Hämäläinen kiittää Ritva ja Risto Lehmusoksaa. Kuvat: Kari Storckovius

Mervi Myllyoja ja Risto Lauriala Sibeliuksen musiikissa ja kuvissa.

Timo Mustakallio -kilpailun voittanut Markus Suihkonen lauloi kolme laulua: Illalla, Ristilukki ja Våren flyktar hastigt.

osallistunut ruoanlaittoon, mutta arvosti salaattia niin paljon, että sekoitti aina itse salaattikastikkeen pöydässä ennen aterian alkua.

Ainokaan ei osallistunut keittiötoihin, mutta askaroi mielellään puutarhassa. Kasvimaa oli Ainon erityisen harrastuneisuuden kohde. Ainolan puutarha oli moderni, josta löytyi mm. tuohon aikaan harvinaiset lämpöpenkit. Ainolan puutarhasta saikin runsain mitoin vihanneksia, juureksia, marjoja ja hedelmiä - erityisesti erilaisia omenia. Ainon omenat olivat kuuluisia ja hän on saanut niistä kaksi kultamitaliakin maatalousnäyttelyissä. Mitalien kunniakirjat ovat Ainolan käytävän seinällä. Kellarissa on edelleen jäljellä myös Ainon säilömiä vihanneksia.

Sibeliuksen perikunnasta oli otettu yhteyttä pariskuntaan ja ehdotettu Jean Sibelius -ruokakirjan kirjoittamista. Tuolaiseen pyyntöön arvatenkin on ollut helppo suostua. Ritva Lehmusoksa kertoi tutustuneensa Kansallisarkistossa perheen muistiinpanokokoelmaan, joka oli toiminut arvokkaana lähteenä teosta koottaessa. Aineistoa olikin kertynyt paljon. Ainola oli ollut tapana säilöä kaikki mahdolliset perheen kuitit ja muistilaput. Kapakkakuitteja myöten löytyi erilaisia tietoja Sibeliuksen ruokailu- ja juomatavoista.

Sibelius arvosti myös hyviä

juomia ja niitä kului varsinkin nuorempana paljon. Vuonna 1908 diagnosoitu ja leikattu kasvain kurkussa sai Sibeliuksen jättämään alkoholin käytön ja sikarin polton seitsemäksi vuo-

Markus Suihkonen esitti kolme Sibeliuksen laulua.
Kuva Kari Storckovius.

deksi. Sitten hän palasi näiden harrastustensa pariin takaisin, joskin maltillisemmin kuin nuorempana. Edes kieltolaki ei aiheuttanut merkittävämpää katkoa juomapuolelle. Säilytetyt apteekkikuitit kertovat, että viiniä, mallasviskiä ja konjakkia oli saatavana reseptillä myös ennen vuoden -32 huhtikuuta.

Miia Karhu joukkoineen oli loihnut loistavan aterian Sibeliuksen tapaan ja ruokalajien välillä kuulimme korkeatasoista musiikkia. Alkuruoaksi saimme

klubin keittiössä savustettua merisiikaa glaseeratun punajuuren ja kantarellikastikkeen kera. Sen jälkeen Mervi Myllyoja soitti Risto Laurialan kanssa kaksi kappaletta viululle ja pianolle: Novellette (op. 102) ja Rondino (op. 81). Pääruokana oli vanhan ajan sorsaa riistakermakastikkeen ja omenassa haudutetun punakaalin kanssa ja väliin Timo Mustakallio kilpailun voittanut Markus Suihkonen lauloi kolme laulua: Illalla, Ristilukki ja Våren flyktar hastigt. Jälkiruoaksi saimme köyhiä ritareita kermavaahdon ja mansikkahillon kera sekä vielä Mervi Myllyojan esittämänä Sibeliuksen 10-vuotiaana säveltämän Vesipisarointa (Vattendroppar) viululle ja sellolle. Nämä hän tosin esitti yksin taiteilijanimellä Merylyn. Lähestymistapa oli mielenkiintoinen. Ensimmäinen versio oli pizzicato (näppäillen) versio, jossa säestävä ääni tuli tallenteelta. Toiseen versioon samasta kappaleesta hän otti sointuja viulusta ja tallenteelta tuli viulun huiluäänillä toinen stemma. Kolmas versio oli Stefan Grappellimainen jazzhenkinen näkemys.

Klubin puheenjohtaja Matti Viljasen illan lopulla osoittamat kiitokset toteutusryhmälle olivat erittäin hyvin ansaitut.

Kari Storckovius

Hyvät Klubin jäsenet

Joulun lähestyessä palvelemme Teitä vielä **perjantaina 18.12. klo 15** asti pikkujouluherkkujen ja huurteisten marskien merkeissä.

Tämän jälkeen Klubin ovet suljetaan joulun ajaksi ja palvelemme Teitä jälleen **maanantaina 11.1.2016**.

Kevään Klubin ohjelmistossa on lukuisia upeita herkullisia tilaisuuksia, joihin suosittellemme tutustumaan tämän Klubilehden sivuilta ennakkoon ja aikanaan niihin ilmoittautumaan.

Kiitämme aktiivisia jäseniä sekä klubin henkilökuntaa yhteistyöstä kuluneen vuoden aikana. Erityiskiitos halauksen kera Teille jäsenille, jotka iloisuudellanne ja positiivisella ajattelutavallanne teette Klubista paikan johon on muidenkin mukava tulla. Tehdään ensi vuodesta entistäkin parempi, yhdessä.

Toivotamme rauhallista joulua hyvän ruoan ja juoman merkeissä

Miia Makkonen ja Petri Karhu

ravintoloitsijat

sekä henkilökunta

Itsenäisyytemme tekijät ja vaiheet tutummaksi kansalaisille

Martti Häikiön (toinen vasemmalta) esitystä Svinhufvud-sivuston julkistamistilaisuudessa seurasivat Matti Viljanen (vas.), Jyrki Vesikansa, Jouko Kokkonen, Johannes Koroma, Kalevi Suortti, Ari Huovinen, Raimo Savolainen ja Janne Virkkunen. Kuva Elias Iirola.

Vuonna 2017 Suomi itsenäisenä valtiona täyttää 100 vuotta. Itsenäisyyspäivää vietetään vuosittain joulukuun kuudentena. Svinhufvud – Suomen itsenäisyyden tekijät ja vaiheet -sivuston päätoimittaja professori Martti Häikiön mielestä joulukuun 6. päivää perustellumpi itsenäisyyspäiväksemme olisi 15. marraskuuta. Näin siksi, että Suomen eduskunta päätti 15.11.1917 äänin 127-68 siirtää keisari-suuriruhtinaalla olleen korkeimman vallan Suomen eduskunnalle. Muodollinen valta siirtyi tällä päätöksellä Pietarista Helsinkiin.

■ ■ Tämä ja monta muuta mielenkiintoista yksityiskohtaa käy ilmi Helsingin Suomalaisen Klubin tuottamasta laajasta ja monipuolisesta sivustosta Svinhufvud – Suomen itsenäisyyden tekijät ja vaiheet. Sivusto avattiin julkiseen käyttöön lokakuun alussa. Se oli jo avautuessaan huomattavan kattava. Sitä kuitenkin täydennetään, siis syvennetään ja laajennetaan, säännöllisesti, jopa kuukausittain.

Uusi historiasivusto on loistava jatko Suomen Kansan Sähköistä Muistiin, jonka aikaisemmat osat käsittelevät kolmea historiamme merkkihenkilöä: C. G. E. Mannerheimia, Jean

Sibeliusta ja Arvo Ylppöä. Nyt avattu sivusto ei ole kuitenkaan yhteen henkilöön keskittyvä, vaikka sivuston nimi sellaiseen viittaakin. Sivustoon on koottu Suomen tarina itsenäiseksi valtioksi kaikkine ulottuvuuksineen. Kansallinen herääminen, oman identiteetin vahvistuminen ja itsenäistyminen on ollut pitkä prosessi. Siihen ovat vaikuttaneet lukuisat ihmiset yhteiskuntaelämän, talouselämän, kulttuurin ja sivistyksen ja vaikkapa urheilun saralta. Prosessi ei ole edennyt suoraviivaisesti, vaan siihen on liittynyt nousuja ja laskuja, vauhdikkaita vaiheita sekä takapakkeja. ”Ei tullut

Osa Svinhufvud-sivuston vastuuhenkilöistä Matti Viljanen (vas.), Pekka Rapila, Jouko Kokkonen, Raimo Savolainen, Martti Häikiö, Juha Stenroos ja Raimo Ilveskero. Kuva Elias Iirola.

vaivatta vapaus”, kirjoitti Veijo Merikin aikoinaan.

Tilaisuuksista on otettu vaurin, kuten tapahtui Tukholman olympialaisissa, jossa Suomen joukkue esiintyi oman kyltin takana ja saavutti huomattavasti enemmän mitaleita, mitä itse Venäjä. Voidaan sanoa, että myös itsenäisyysjulistuksemme ajoitus oli tarkkaan harkittu, kun se annettiin ajankohtana, jolloin Venäjä oli liukunut vallankumouksen pauloihin.

Sivusto on osa Klubin yleishyödyllistä toimintaa

Sivuston julkistustilaisuudessa Helsingin Suomalaisen Klubin puheenjohtaja Matti Viljanen ja

sivustohankkeen puheenjohtaja Ari Huovinen perustelivat hyvin, miksi tätä sivustoa tehdään. He totesivat puheenvuoroissaan, että ensi vuonna 140 vuotta täyttävä Klubi on perustamisestaan lähtien ollut aktiivinen kansallisen kulttuurin ja identiteetin lipunkantaja. Klubin piirissä on pantu alulle monta merkittävää suomalaista instituutiota liittyen niin kulttuuriin ja sivistyksen kuin talouselämämmekin nousuun. Itsenäisyysajatus eli Klubin aktiivijäsenten piirissä vahvana. Klubin piiristä löytyi monta asiaan vihkiytynyttä ja aktiivisesti vaikuttanutta henkilöä. Esimerkiksi Suomen itsenäisyysjulistuksen yhdes-

tätoista allekirjoittajasta peräti seitsemän oli Klubin jäseniä, osa myöhemmin jopa kunniajäseniä.

Klubilla siis on ollut kautta aikojen merkittä yleishyödyllinen rooli, mikä tämän itsenäisyys sivuston kohdalla jälleen täyttyy mitä parhaalla tavalla. Sivuston yleishyödyllistä arvoa korostaa myös se, että se tulee palvelemaan jatkossa myös kouluja monien oppiaineiden aineistona.

Modulit, kronologia ja henkilögalleria sivuston vahvuustekijöinä

Professori Martti Häikiö kuvasi julkistustilaisuudessa sivuston

Kimmo Kiljusen laaja pienoislippujen kokoelma liittyi hänen esitykseensä Suomen lipun synnystä.
Kuva Elias Irola.

luonnetta ja rakennetta toteamalla muun muassa, että sivusto koostuu moduleista, mutta sen ytimessä ovat vuodet 1917-18. Itsenäisyydellä on Häikiön kuvaamalla tavalla pitkät juuret ja niinpä tämä sivustokin lähtee liikkeelle jo vuodesta 1863. Kansallisvaltiomme kehityksen seuraaminen ei myöskään jää varsinaisen itsenäistymisen hetkiin. Viimeinen aikamoduli tulee ulottumaan aina vuoteen 2020 asti. On helppo arvata, että siinä modulissa tullaan käsittelemään laajasti myös Suomen kansainvälistä integroitumista ja sen vaikutusta itsenäisyyteemme. Näistä ratkaisuisista tuorein on tietenkin Suomen liittyminen Euroopan Unioniin, minkä on yleisesti nähty merkitsevän aktiivista valintaa läntisten demokratioiden suuntaan.

Esitellessään sivustoa professori Häikiö nosti esille myös kaksi luottavuutta ja mielenkiintoa lisäävää ominaisuutta: kronologian ja henkilögallerian. Kronologia tarjoaa mahdollisuuden tarkastella itsenäistymisprosessin tapahtumia ja asioita jopa kuukausi- ja päivätasolla. Kokonaiskuvan lisäksi sivusto tarjoaa näin ollen valtavan paljon yksityiskohtaisia kuvauksia

itsenäistymisen eri vaiheista. Henkilögalleriaan oli jo julkistamisvaiheessa saatu sisällytetyä kuvaukset yli 130 henkilöstä ja heidän roolistaan kansallisen heräämisen ja itsenäistymisen prosessissa. Henkilögallerian laajuus tulee Häikiön mukaan kasvamaan koko ajan. Lisäksi on odotettavissa, että erilaisten dokumenttien kuten valokuvien ja elokuva-/videokuvien määrä tulee lisääntymään.

Häikiö kertoi myös, että sivuston monipuolisuuden sekä laadun kannalta on ollut erinomainen asia, että kaikki merkittävät kansalliset muistiorganisaatiot on saatu hankkeeseen mukaan.

Sivuston toinen kirjoittaja ja kuvatoimittaja, filosofian tohtori Jouko Kokkonen käsitteli esittelypuheenvuorossaan erityisesti Suomelle niin ominaisia kansalaisyhteiskunnan tunnusmerkkejä ja piirteitä. Sivusto sisältää runsaasti aineistoa suomalaisten elämän arjesta ja esimerkiksi harrastustoiminnoista, kuten urheilusta. Sivusto auttaa näkemään kansalaistoiminnan merkityksen historiamme eri vaiheissa. Hannes Kolehmainen kultamitalijuoksu Tukholman olympialaisissa on tästä

hyvä esimerkki. Sanonta ”Suomi juostiin maailmankartalle” ei ole vailla perusteita. Niilläkin hetkillä oli tärkeä roolinsa kansallisen identiteetin kirkastumiselle ja itsenäisyysajusten vahvistumiselle kansalaisten keskuudessa.

Suomen lipun vaiherikas historia

Lipulla on tunnustetusti iso merkitys kansallisen identiteetin ja valtion yhtenä symbolina. Valtiotieteen tohtori Kimmo Kiljunen selvitti sivuston julkistamistilaisuudessa Suomen lipun monipolvista historiaa. Hänet tunnetaan kansallisvaltioiden lippujen symboliikan ja historioiden tuntijana.

Kiljunen avasi Suomen lipun symboliikkaa. Risti viittaa luonnollisesti kristillisyyteen. Merkille pantavaa on hänen mielestään se, että risti on kuvattu skandinaavisena ristinä, millä korostettiin Suomen olevan ennen muuta skandinaavinen maa. Lippumme värit, sininen ja valkoinen, eivät kuitenkaan Kiljusen mukaan ole alkuperäiset Suomen värit. Alkujaan Suomen heraldiset värit olivat punainen ja keltainen, jotka esiintyivät jo satoja vuosia sitten Suomen

leijonavaakunassa. Ei siis ihme, että itsenäisen Suomen valtioliipuksi otettiin aluksi punakeltainen leijonalippu.

Asiaan kuitenkin palattiin vapaussodan jälkeen. Tällöin kantaa asiaan tiedusteltiin myös Akseli Gallen-Kallelalta. Kansallistaiteilijan ehdoton suosikki Suomen lipuksi oli punaisen raidan reunustama keltainen risti valkoisella pohjalla. Kun päättäjät alkoivat kuitenkin asettaa sinivalkoisen ratkaisun kannalle, Gallen-Kallela ei enää halunnut osallistua lipun suunnitteluun.

Toukokuun 28. päivänä 1918 lippuasia saatiin lopullisesti ratkaistuksi. Valtioliipuksi vahvistettiin valkoisella pohjalla oleva merensininen risti, jonka keskellä oli Suomen vaakuna. Kaappa- ja merenkulkulipussa vaakunaa ei ollut. Vuonna 1920 valtiolipun vaakunasta otettiin vielä kruunu pois tasa-

valtaisuuden korostamiseksi. Näillä lipuilla Suomi on sen jälkeen itsenäisyyttään rakentanut.

Iso kiitos tekijöille, yhteistyökumppaneille ja rahoittajille

Avaustilaisuudessa Klubin puheenjohtaja Matti Viljanen ja viestintätoimikunnan puheenjohtaja Ari Huovinen esittivät lämpimät kiitokset hankkeeseen osallistuneille.

Eversti Pekka Rapila ja toiminnanjohtaja Raimo Ilveskero ovat vastanneet hankkeen etenemisestä sekä yhdessä projektijohdon kanssa rahoitusneuvotteluista. Hankkeen sisällöntuottamiseen on osallistunut professori Häikiön ja tohtori Kokkosen ohella valtiotieteiden maisteri Essi Yliaho.

Sivuston teknisestä toteutuksesta on vastannut Edita Publishing Oy:n tiimi, johon ovat

kuuluneet asiakasjohtaja, VTT Raimo Savolainen, kehityspäällikkö Juha Stenroos, graafikko Petteri Kivekäs ja verkkotoimittaja Jenni Kotilainen. Tärkeinä yhteistyökumppaneina ovat olleet myös Opetushallitus ja Suomen Historian- ja Yhteiskuntaopin Opettajain Liitto ry sekä P.E. Svinhufvudin Muistosäätiö.

Mittavan sivuston rahoitukseen ovat osallistuneet Jenny ja Antti Wihurin rahasto, Alfred Kordelinin yleinen edistys- ja sivistysrahasto, Uuden Päivän rahasto, Sotavahinkosäätiö, P.E. Svinhufvudin muistosäätiö ja Teollisuuden ja liikkeenharjoittajain Seura Pamaus ry.

Svinhufvud – Suomen itsenäisyyden tekijät ja vaiheet -sivusto löytyy osoitteista www.itsenaisyys100.fi ja www.itsenaisyys100.fi.

Kalevi Suortti

”Alkujaan Suomen heraldiset värit olivat punainen ja keltainen.”

Edita-illassa 12.11.2015 luovutettiin kunniakirja Editan ja Helsingin Suomalaisen Klubin kanssa yhteistyössä toteutetulle Svinhufvud-sivustohankkeelle. Kuvassa työoikeuden professori Seppo Koskinen, Edita-palkinnon vastaanottaja viestintäpäällikkö Marianne Halonen Microsoftilta, sekä Svinhufvud-sivuston palkinnon vastaanottaneet professori Martti Häikiö, toiminnanjohtaja Raimo Ilveskero ja filosofian tohtori Jouko Kokkonen.
Kuva Edita.

Klubi kasvaa ja uskoo tulevaan

Perinteinen uusien jäsenten ilta oli 17. syyskuuta houkuttellut illansuuhun runsaasti Klubin uusia (ja vanhojakin) jäseniä, jotka toivotettiin lämpimästi tervetulleiksi. Heille esiteltiin kattavasti Klubimme virkeätä toimintaa. Puheenjohtaja Matti Viljanen korosti avaussanoissaan klubin me-henkisyyttä toimintamme tavaramerkkinä.

■ ■ Jäsentilastot ovat aika suopeita klubin tulevaisuudennäkymille. Klubin jäsenmäärä on kasvanut tasaisella vauhdilla. Kun vuonna 2009 meillä oli 2420 jäsentä, oli jäsenmäärä viime vuoden lopussa 3092. Jäsenten keski-ikä oli 64,5 vuotta. Tilaa siis on uusille nuorille jäsenille, ja totta kai vanhemmillekin.

Matti Viljanen korosti, että Klubi täyttää ensi vuonna 140 vuotta, mikä on kunnioitettava ikä näin viireälle yhteisölle. Klubin komeasta historiasta todistaa se, että Suomen itsenäisyysjulistuksen 12 allekirjoittajasta enemmistö eli seitsemän oli klubiveljiä. Hauska (mutta yhteiskunnallisesti hieman ongelmallinen) yksityiskohta on, että Suomessa on edelleen yli sata kuntaa, joissa on vähemmän asukkaita kuin klubissa on jäseniä.

Puheenjohtaja kehottikin uusia jäseniä: ”Ottakaa klubi omaksenne, viihtykää ja ottakaa se omaksenne kaksin käsin.”

Hyvin sujuneen illan aika-

na hieman häiritsi se, että tietokoneen seinäscreenillä oli koko ajan vanha organisaatiokuvio, jossa Klubin puheenjohtaja oli edelleen Johannes Koroma. Vanhentuneet tiedot viestivät

Päivö Iso-Herttua

yleisölle välinpitämättömydestä, jollaiseen ei Klubin tapaisella organisaatiolla todellakaan ole varaa.

Klubin toimikuntien puheenjohtajat kertoivat työstään, joka onkin kunnioitettavaa, koska toiminta vie paljon omaa aikaa. Tilaisuuden merkitystä korostivat niin klubin kuoro kuin puhallinorkesterikin.

Jarmo Pekkala kertoi Klubin taloudesta ja pystyi kertomaan niin hyviä lukuja, että tyytyi lopulta sanomaan: hyvältä näyt-

tää. Kiinteistö tuottaa Pekkalan mukaan kuitenkin jonkin verran murheita. Jos tiedätte hyviä vuokralaisia, vinkatkaa, Pekkala sanoi.

Viestintätoimikunnan puheenjohtaja Ari Huovinen korosti klubilehden merkitystä unohtamatta internet-sivustoa, joka ”on iso juttu”. Klubilehti ilmestyy vain neljästi vuodessa, joten verkkosivustojen merkitys kasvaa koko ajan. Huovinen muisti mainita korkeatasoiset Mannerheim-, Sibelius ja Ylppö-sivustot. Hän kertoi myös tulossa olevasta itsenäisyys-sivustosta, joka aukesikin mutamaa viikkoa myöhemmin 8. lokakuuta. Tästä sivustosta kasvaa vielä aivan erinomainen sivusto, kun se aikanaan laajenee täysimittaiseksi.

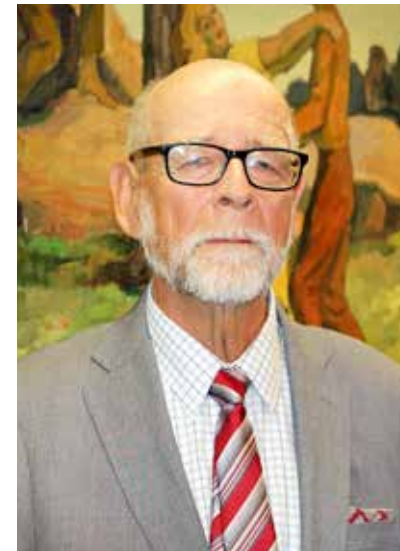
Klubilehti tapasi illan aikana lyhyen haastattelun merkeissä muutaman uuden klubiveljen. Päivö Iso-Herttua, 34, on ollut Tampereen suomalaisen klubin jäsen yli 10 vuotta. Iso-Herttua tulee olemaan kova kaveri Klubin biljardiharrastajien joukossa, sillä hän on kiertänyt kahdeksan vuotta kansainvälisiä kilpailuja snookeria pelaten.

Päivö on muuttanut työn (Kaartin soittokunnan trumpetti) perässä Helsinkiin. Mitä odotat klubilta?

”Mielenkiinnolla ja uteli-aana odotan, mitä klubi tarjoaa biljardin ohella.”

Mutta, kuten sanottu, olemme saaneet uuden klubiveljen vahvistamaan biljardijoukkueitamme.

Klubiveli Risto Ihamuotila on houkuttellut ystävänsä pro-

Kari Salminen

fessori, MMT Kari Salmisen klubin jäseneksi. Kari väitteli tohtoriksi vuonna 1970 ja työskenteli sen jälkeen Elintarviketeollisuusliiton tutkimusjohtajana. Vuonna 1979 Kari siirtyi Valion tutkimusjohtajaksi, jossa tehtävässä hän toimi eläköitymiseensä asti vuonna 1998.

Kari on ollut aktiivinen keskustelija rasvojen käyttöön liittyvissä ajoittain kiihkeissäkin julkisissa väittelyissä. Hän kertoi lyhyen haastattelun aikana kuullessaan klubista oikeastaan

läpi elämänsä. Mitä odotat klubilta?

”Odotan paikkaa, johon tulla halunsa mukaan. Tänä iltana minulle valkeni, kuinka laaja ohjelmatarjonta klubilla on. Klubin jäsenyys on ollut salainen halu ja kun tilaisuus tuli en epäroinyt.”

Salmisella ei ole mitään erityisodotuksia, mutta ”tänä iltana kuultu esittely kuulostaa aivan loistavalta”.

Tapasin illan kolmannen haastateltavan uuden jäsenen suurlähettiläs Markku Niiniojan, 70, aika kauan sitten vuonna 1978 Sambian pääkaupungissa Lusakassa. Olin silloin Helsingin Sanomien nuori toimittaja ja Markku Suomen ulkoministeriön Sambiaan lähettämä nuori diplomaatti. Sittemmin Mar-

kun ura vei hänet 24 vuodeksi ulkomaille. Asemapaikkoja ovat olleet mm. Peking, Rooma, Lusakka, Ateena, Indonesian Jakarta ja Oslo. Uran loppuvaiheissa Markku ehti toimia vielä ilmastosuurlähettiläänä. Mitä odotat klubilta?

”Odotan uusia ja laajempia näkökulmia ja monen alan ihmisiä.” Monen entisen diplomaatin tapaan Markkukin muistaa sanoa, ettei kannattaisi lopettaa maailman asioiden seuraamista.

Jos Päivö vahvistaa klubin biljardijoukkueetta, Markusta

voi tulla vahvistus golf-joukkueeseen. Hän on nimittäin aloittanut golfin pelaamisen jo vuonna 1979 Sambiassa. Takana on siis jo 36 vuotta golfin parissa. Kaverit ovat pitäneet aika hyvänä,

Markku Niinioja

Markku sanoo vaatimattomasti. Markun erityistoiveena on sama kuin niin monella meillä muillakin: ”On tunne, että kuuluu johonkin porukkaan.”

Janne Virkkunen
Kuvat Veikko Hannula

ROBOTISAATIO

– muutoksesta yhä paremman maailman mahdollistaja

Teknologian illassa 10.9.2015 panelistit, tietokirjailija Cristina Andersson ja strategiajohtaja Antti Joensuu työ- ja elinkeinoministeriö, alustivat robotisaatiosta ja sen merkityksestä Suomessa. Illan isäntänä toimi Aimo Maanavilja.

■ Luin aikanaan paljon tieteiskirjallisuutta, joissa yhtenä teemana olivat robotit. Yritän muistella Isaac Asimovin kolmea robotiikan sääntöä, kun Antti Joensuu aloittaa lausumalla: - Vapise virkamies, robotit tulevat. Ilta pyörähtää käyntiin.

Muutos on väistämätön

Joensuu kertoo muutoksen esimerkeistä. Facebook on maailman suurin mediatalo, eikä sillä ole yhtään omaa sisältötuotantoa, Airbnb on maailman suurin hotelliketju ilman yhtään omaa huonetta, Uber on maailman suurin taksiketju ilman yhtään omaa autoa ja Alibaba on maailman suurin vähittäiskauppa ilman yhtään omaa myymälää. Samalla tavalla robotit tulevat muokkaamaan maailmaa aivan uudella tavalla, jota emme ole voineet ennustaa.

Tuotanto on siirtynyt tällä hetkellä halvan työvoiman maihin, mutta muuttaako robotisaatio tuotannon takaisin lähelle markkinoita? Hyvä esimerkki lähellä tapahtuvasta tuotannosta on jo nyt tapahtuva varaosien 3D-tulostus. 3D-tulostuksen ansiosta säästetään raaka-aineita,

koska tehdään vain se, mitä tarvitaan eikä mitään tehdä varastoon.

Onko roboteista muuta kuin hyvää sanottavaa? Robotisaation myötä elinolot parantuvat, tuhlaamme vähemmän energiaa, vähennämme saasteiden määrää ja pidämme vanhuksitamme paremmin huolta. Tuotavuusloikka voisi olla saavutettavissa robottien avulla. Valtion kannalta yhtenä haasteena voi olla verotus. Nyt verotamme ihmisten tekemästä työstä, mutta jos robotit tekevät työt, niin miten käy verotulojen? Antti Joensuu väläyttää: Robotit tekevät vaurautta ja ihmiset arvoa.

Miten Suomessa edistetään robotiikkaa?

Hallituksen kärkihanke, Digitaalisen liiketoiminnan kasvuympäristön rakentaminen, keskittyy elinkeinoelämän digitalisaation edistämiseen. Hankkeen tavoitteena on tehdä Suomesta suotuisa toimintaympäristö digitaalisille palveluille ja digitaalisuuteen perustuville liiketoimintamalleille. Kärkihankkeen kohta 4 on seuraava: ”Lisätään robotiikan hyödyntämistä ja kehitystä Suomessa.”

Työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) perusperiaate on se, että TEM tasoittaa tietä robotisaatiolle. Robotisaatioissa pitää eri alojen tekijöitä yhdistää, jotta saamme parhaan mahdollisen tuloksen. Robotiikan osaamisen kehittäminen

”Robotit tekevät vaurautta ja ihmiset arvoa.”

on myös avainasemassa, eikä pelkästään sisällön osalta vaan miten se tehdään. Robotit tulevat viemään työpaikkoja, mutta ne myös luovat uusia työpaikkoja. Työ pirstaloituu. Digitalisaation ja robotisaation myötä ne alat, joissa tarvitaan ihmiskosketusta, älyä ja hoivaa, säilyvät.

Mitä robotisaatio aiheuttaa ihmisen omalle identiteetille? Vaihdataanko strategijahtaja kohta robottiin? Antti Joensuu päättää osuutensa.

Miljoona robottia ei voi olla väärässä

Cristina Andersson aloittaa räväkästi: vuonna 2010 Foxconn, yksi maailman suurimmista elektroniikkalaitteiden kokoonpanijoista ilmoitti, että he korvaavat työntekijät miljoonalla robotilla. Tämä uutinen herätti Cristinan miettimään, mistä yhteiskunta saa tuloa, jos ihmiset irtautuvat työnteosta ja robotit tekevät työt? Eikä tässä vielä kaikki. Etelä-Korea on perustanut robotisaation eettisiä vaikutuksia miettivän työryhmän. Voiko roboteilla olla älyä ja tunteita?

EU-komission robotiikkastrategia on tehty jo vuonna 2009, missä on Suomen vastaus? USAn A roadmap for U.S. robotics -selvityksessä vuodelta 2013 kerrotaan, että robotiikan vaikutus ilmiönä voi olla vaikuttavampi kuin internet. Miet-

tikääpä tätä! Uusi vallankumous on tulossa.

Cristina kertoo vierailustaan robotiikkamessuilla, jossa esillä oli 500 uutta robottia, kaikki tuotannossa olevia. Osa roboteista liikkui ihmisten keskuudessa, osa oli hoivarobotteja, osa keskusteli ihmisten kanssa, osa oli uusia teollisuusrobotteja. Uudet, kehittyvän keinoälyn robotit ovat sensorien avulla vuorovaikutuksessa ympäristön kanssa ja ne ovat yhteydessä pilvipalveluihin. Ennen pitkää robottien äly tulee ylittämään ihmisälyn, puhutaan teknologisesta singulariteetista. Ihmiselle on luontevaa olla nokkela, clever, ei älykäs.

Kolme kysymystä

Liikkeenjohdon konsulttina Cristina haluaa esittää kolme kysymystä robotiikasta:

1. Missä meidän on pakko voittaa?
2. Missä me haluamme voittaa?
3. Missä on saatavissa helppoja voittoja?

Cristina vastaa itse: meidän on pakko voittaa sotessa. Esimerkiksi robotti voisi tehdä rutiinityöt ja vanhuksat voivat asua pitempään kotona ihmisarvoista elämää. Me voimme

haluta voittaa perinteisillä aloilla, kuten metsässä, kaivoksissa, valmistuksessa ja maataloudessa. Helppoja voittoja voitaisiin saada konepajateollisuudessa ja pk-yrityksissä. Robottien avulla voidaan jopa palauttaa tuotantoa takaisin Kiinasta.

Nyt pitää laittaa toimeksi, sanoo tuore vuoden 2015 ABB:n robottimestari, Cristina Andersson.

Robotiikan säännöt

Palautan mieleeni Asimovin säännöt robotiikasta:

1. Robotti ei saa vahingoittaa ihmistä eikä laiminlyönnin johdosta saattaa tätä vahingoittumaan.
2. Robotin on toteltava ihmisen sille antamia määräyksiä paitsi milloin ne ovat ristiriidassa ensimmäisen pääsäännön kanssa.
3. Robotin on varjeltava omaa olemassaoloaan niin kauan kuin tällainen varjeleminen ei ole ristiriidassa ensimmäisen eikä toisen pääsäännön kanssa.

Teemu Torvelainen

Painoarvot kohdallaan.

Forssa Print on printtimedian suunnannäyttävä, joka panostaa jatkuvaan kehitykseen niin tuote-ratkaisuissa, palvelutarjonnassa kuin painoteknologiassakin. Kumppaninasi kannamme vastuumme laadusta, toimitusvarmuudesta sekä ympäristöstä. Valitsemalla meidät kumppaniksesi voit vaikuttaa siihen, millaista energiaa käytetään sinun julkaisujesi valmistukseen.

FORSSA PRINT
Paino oikeilla asioilla.

Ota yhteyttä: (03) 42 351 www.forssaprint.fi

Ministerilounaalla Juha Rehula

Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula oli Klubimme vieraana. Kuva Jarmo Heinonen.

Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula oli Klubimme vieraana ministerilounaalla 17. marraskuuta. Tupa oli täynnä. Odotetusti käynnistetty sosiaali- ja terveydenhuollon muutos (sote) sai asialle kuuluvan painopisteen esitelmässä. Tilaisuuden isäntänä toimi klubiveli Olli Alho.

■ ■ Heti alkuun ministeri Rehula välitti ajankohtaisen uutisen todeten, että EU on vahvistanut, että Suomi voi jatkossakin ylläpitää nykyisenlaista Alkon monopolia alkoholijuomien vähittäismyynnissä.

Soten tulevaisuudesta puhuttaessa käytti ministeri mieluiten termiä muutos kuin uudistus. Sote-ratkaisussa ministeri kertoi olleen kaksi vaihtoehtoa; jatketaan nykyjärjestelyin tai tehdään muutos hallitusti. Jälkimmäinen valittiin. Seuraavas-

sa keskeisiä ministeri Rehulan painoituksia:

Sosiaali- ja terveydenhuollon tulevaisuuden tarpeista ja volyymeistä on olemassa tarkat luvut, jotka antavat kiistämättömät perusteet aloitetun muutoksen toteuttamiselle. Palvelutarpeeseen verrattuna meillä on liian vähän rahaa. Toinen tosiasia on se, että kehittyneinkään digitalisaatio ei korvaa ihmistä, joita jatkossakin tarvitaan sote-tehtäviin. Tärkeintä on se, että palveluja on siellä ja silloin, kun

”Suomi on ensimmäisenä maailmassa yhdistämässä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja.”

niitä tarvitaan. Henkilöstövoimavarojen saaminen sote-tehtäviin on tällä hetkellä sekä haja-asutusseudun että kaupunkien haaste. Erityisesti tämä koskee lääkäripulaa.

Sote-uudistusta on yritetty tehdä jo ainakin 15 vuotta. Nyanssieroja on hankkeissa ollut, mutta perustavoitteet ovat pysyneet muuttumattomina. Suomessa on tavoitteena tehdä ensimmäisenä maailmassa muutos, jossa sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut yhdistetään, puhutaan horisontaalisesta integraatiosta. Toisena tavoitteena on yhdistää perustason ja erityistason sote-palvelut, mistä löytyy esimerkkejä myös ulkomailta, esimerkiksi Ruotsista. Kolmas iso elementti on rahoituksen järjestäminen.

Pitää olla perusta, jolle palvelut rakennetaan. Tämä on Suomessa kunnossa muodostunut sekä julkisen että yksityisen sektorin voimavaroista. Myös muutoksen tavoitteet ovat selvät ja tällä hetkellä valmistellaan erilaisia reittivaihtoehtoja kohti tavoitteita. Tavoitteena on saada huhtikuussa 2016 valmiiksi lakiluonnos, joka voidaan lähettää lausuntokierrokselle. Koetinkiveksi nähdään tarvittava rahoitusmuutos.

Muutosten edellyttämä lainvalmistelu on erittäin vaativaa, sillä siinä muutetaan paikallishallintoa merkittävästi. Valmistelussa on mukana noin 90 henkilöä, joista pääosa vir-

kavastuulla. Jatkossa yksikään kunta ei vastaa alueellaan asuvien ihmisten sote-palveluista. Tämä on uudistuksen suurin muutos, mitä valmistelussa on myös eduskunnan perustuslakivaliokunta edellyttänyt.

”Kehittyneinkään digitalisaatio ei korvaa ihmistä.”

Sote-muutoksen haasteena on ollut ja on edelleen se, että niin puolueiden välillä kuin niiden sisällä on asiasta useita erilaisia mielipiteitä. Laaja yksituumaisuus on siitä, että ensimmäisenä maailmassa sosiaali- ja terveystalvet yhdistämään pyritään. Toinen yhtenäinen mielipide on siitä, että mikään yksittäinen kunta ei jatkossa yksinään kykene sote-palveluita hoitamaan.

On päätetty, että itsehallintoalueita perustetaan 18 ja sote-palveluista vastaavia sote-alueita 15 kappaletta. Terveystalvet edistämiseen liittyvät tehtävät tulevat korostumaan ja ne kuuluvat jatkossa itsehallintoalueil-

le. Vastuiden siirto kunnilta uusille alueille nähdään mahdollisena vuoden 2019 alussa. Pitkä valmistelu-aika tarvitaan esimerkiksi omaisuuden, sopimusten ja henkilöstön siirtoihin. Myös EU-direktiivi potilaiden vapaasta liikkuvuudesta on pystyttävä täyttämään sote-muutoksen jälkeeseen. Jatkossa Suomessa on valtio, itsehallintoalueet ja kunnat.

Esitystä seurasi vilkas keskustelu. Keskeisinä aiheina nostettiin esille tulevaisuuden verotusvastuut ja –käytännöt, valmistelun mahdollinen epäsuorpu puolueiden välillä, digitalisuuden hyödyntäminen, pienten kuntien asema muutoksessa, kunnalle jäävän tehtävän rooli, alueiden lukumäärän tarkoituksenmukaisuus sekä julkisten palveluiden maksuttomuus.

Eräs mieleenpainuvien kommentti kuulijoiden joukosta oli kehoitus hallitukselle pysyä päätetyissä linjauksissa sekä uudessa hallituksen johtamismallissa. Ne mahdollistavat tulevan sote-muutoksen ja niissä hallituksen on oltava vahva.

Pertti Hyvärinen

Onko ylioppilas- tutkinnolla tulevaisuutta?

Aika ajoin nousee esille ikään kuin uutena ideana ajatus ylioppilastutkinnon lakkauttamisesta vanhentuneena instituutiona. Kuitenkin tutkintoa on jatkuvasti uudistettu ajan vaatimusten mukaan, ja sillä on eittämättömiä etuja puolellaan, totesi ylioppilastutkintolautakunnan pääsihteeri Kaisa Vähähyyppä vieraillessaan Klubilla 27.10.

■ ■ Tutkinto toimii lukion päättökokeena, joka tarjoaa tasapuolisen mahdollisuuden kaikille kokelailla eri puolilla maata. Koulujen antamat arvosanat samanarvoisista suorituksista voivat, tunnetusti, erota toisistaan merkittävästi. Tutkinto tuo opiskeluun ryhtiä, koska jokainen tietää, että se on suoritettava kunnialla, jos mielihii päästä jatko-opintoihin. Samalla se antaa palautetta sekä kokelaalle että koululle siitä, miten nämä ovat onnistuneet opetussuunnitelman toteuttamisessa, ja mitä koulun pitää kehittää. Toisena tehtävänä tutkinnolla on toimia yliopistojen ja korkeakoulujen opiskelijavalintojen kriteerinä,

Ylioppilastutkintolautakunnan pääsihteeri Kaisa Vähähyyppä. Kuva Jarmo Heinonen.

jolloin erillisten pääsykokeiden järjestämisen tarve vähenee. Lisäksi tutkinnon tulokset tuottavat dataa, jota voidaan hyödyntää tutkimukseen ja opetuksen kehittämiseen.

Kaisa Vähähyyppä toi huolestuneena esille hiljattain tehdyn poliittisen päätöksen yhdistää opetusalan kehittämisvirasto ja sitä välillisesti arvioiva

Sähköiseen koetilanteeseen saa tuoda oman koneen, jollaiseksi käy tavallinen sylimikro, mutta myös koulut voivat tarvittaessa tarjota koneita käyttöön. Kone käynnistetään erillisellä muistitikulla, joka estää pääsyn omiin tiedostoihin ja verkkoon.

virasto eli ylioppilastutkinto-lautakunta. Kaisa Vähähyyppän mukaan tämä vaarantaa ylioppilastutkinnon perinteisen riippumattomuuden lautakunnan arvioidessa opetusviranomaisten laatimien opetussuunnitelmien perusteiden saavuttamista.

Itse tutkintoon on vuosikymmenten saatossa tehty paljonkin uudistuksia. Viime vuosina on mm. pyritty sopeuttamaan tutkinto lukiolaisien määrän ja opiskelijoiden suoritusvalmiuden erojen kasvuun. Valinnaisuutta on lisäksi hajauttamalla tutkinto kolmeen lukukauteen sekä lisäämällä tutkintoon sisällytettävien kokeiden määrää. Nykyinen ylioppilastutkinto koostuu peräti noin neljästäkymmenestä eri kokeesta 24:ssä eri oppiaineissa, joista vain äidinkieli on pakollinen. Reaalikokeen uudistuksen jälkeen terveystiedon ja yhteiskuntaopin kokeen suorittaminen on selvästi lisääntynyt - näiden aineiden lukiokurssit ovat sisältönsä määrän puolesta kevyemmät kuin useat muut aineet. Muiden reaaliaineiden ja matematiikan kirjoittajien määrä on laskussa.

Merkittävimmät meneillään olevat uudistukset liittyvät eri aineiden vertailtavuuden tarkenta-

miseen ja sähköiseen ylioppilastutkintoon.

Kun kokelaat aiemmin suorittivat tutkinnossa kutakuinkin samat aineet, oli kyse lähinnä valikoimattomasta kokonaisuotannasta. Pistejakaumat oli päätetty antaa Gaussin käyrän eli normaalijakauman mukaisina. Tuloksia oli helppo hyödyntää suoraan opiskelijavalinnoissa. Kokelaat ovat nyt, kuten todettiin, oppineet taktikoimaan ja valitsemaan ns. helppoja aineita, joissa tarvitaan vähemmän hallittavia oppikirjoja. Gaussin käyrän mukaiset jakaumat, joissa viisi prosenttia oppilais-

ta saa laudaturin, eivät sellaisinaan enää palvele tarkoitustaan. Vertailtavuuden parantamiseksi on kehitetty standardoitujen yhteispisteiden keskiarvo, josta saadaan vertailukelpoinen indikaattori kunkin aineen ja kunkin kirjoituskerran suorittaneille. Arvosanat jaetaan normaalijakauman mukaisesti mutta ei aineittain vaan koko kirjoittajapopulaatiossa. Menettely edellyttää kahden peräkkäisen tutkintokerran käyttöä. Eri aineiden arvosanojen vertailtavuus kiinnostaa korkeakouluja, jotta ne pystyvät paremmin arvioi-

”Ylioppilastutkinto tuo opiskeluun ryhtiä.”

maan, millaista osaamista opiskelijoilla on, hyödyntääkseen tutkintoa opiskelijavalinnoissa.

Tutkinto sähköistyy

Julkisuudessa on käsitelty isoa uudistusta, tutkinnon sähköistämistä. Isoja muutoksia perusprosessiin ei kuitenkaan alkuvaiheessa tule: koe järjestetään edelleenkin kahdesti vuodessa, lautakunta tekee tehtävät, koe toimeenpannaan koulussa, opettajat tekevät alustavan arvioinnin, sensorit lopullisen arvioinnin ja päätökset lähetetään kouluille. Tavoitteena on, että ainoa paperi, joka prosessissa liikkuu, on tutkintotodistus, kaikki muu on sähköistä. Logistiset hyödyt ovat ilmeisiä, sillä nykyisellään ylioppilaskirjoituksissa liikkuu valtava massa paperia. Sähköinen kirjoitus aloitetaan vuoden kuluttua syksyllä saksan, filosofian ja maantiedon kokeilla. Keväällä 2017 tulevat ranska, yhteiskuntaoppi, psykologia, sitten muut aineet ja viimeisenä matematiikka keväällä 2019.

Sähköiseen koetilanteeseen saa tuoda oman koneen, jollaiseksi käy tavallinen sylimikro, mutta myös koulut voivat tarvittaessa tarjota koneita käyttöön. Kone käynnistetään erillisellä muistitikulla, joka estää pääsyn omiin tiedostoihin ja verkkoon. Koe suoritetaan valvotuissa oloissa kuten nykyisinkin, ja muistitikku palautetaan suorituksen jälkeen.

Sähköinen tutkinto antaa mahdollisuuden suorittaa monipuolisempia koetehtäviä nykyisten paperille kirjoitettujen tehtävien sijaan. Voidaan käyttää liikkuvaa kuvaa tai ääntä vaikkapa havainnollistamaan fysiikan dobbler-ilmiöön liittyvää tehtävää. Vastausten arviointi tapahtuu myös anonyymisti, siten, että opettaja näkee vasta arvostelun annettuaan, kenen suoritusta oli arvostelut. Vastaavasti sensorit näkevät oppilaan nimen ja koulun vasta arvostelun annettuaan. Kielikokeet voidaan yhdistää sekä kuulun ymmärtämisen että kirjallisen osuuden osalta. Vastedes voidaan testata myös suullista kielitaitoa, jolloin tekstianalyysi saadaan suoraan koneellisesti. Nykyisin voidaan arkistoida koesuorituksista vain yksi prosentti, vastedes voidaan säilyttää kaikki, kun loput 99 prosenttia nykykäytännön mukaan hävitetään puolentoista vuoden kuluttua. Arkisto tulee olemaan aarreaitta tutkijoille.

Pienempiä uudistuksia on tulossa matematiikan, äidinkielen ja vieraiden kielten kirjoituksiin. Kevästä 2016 alkaen matematiikan koetta uudistetaan teknisesti jakamalla se kahteen osaan, opettajilta saadun palautteen pohjalta. A-osassa tehtävät voivat olla nykyistä helpompia, mutta taskulaskimen käyttö ei ole sallittua. B-osassa tehtävät ovat vaativampia, mutta tasku-

laskimen käyttö sallitaan. Näin voidaan varmistaa, että kokeilat osaavat myös matemaattista ajattelua eivätkä luota sokeasti tulokseen, jonka kone antaa.

Äidinkielen koetta uudistetaan tavoitteena tiedon käsittelyn ja ajattelun pätevyyden arvioinnin taitoja entistä paremmin mittaava koe. Tavoitteena on kehittää nuorten kriittistä lukutaitoa, jotteivät he uskoisi kaikkea mitä netistä löytää. Koe uudistuu syksyllä 2018, mutta yksityiskohdista ei vielä ole päätöstä.

Keskustelu oli vilkasta. Siihen ottivat osaa mm. klubiveljemme Aatos Lahtinen ja Juhani Lokki, kumpikin entisiä ylioppilastutkintolautakunnan puheenjohtajia. Yksi ja toinen opetusammattilainen käytti puheenvuoron. Puhetta johtivat klubiveljet Jari Karpakka ja Ari Huovinen. Yleinen linja oli, että ylioppilastutkinnon hyödynnettävyyttä yliopistojen oppilasvalinnoissa pitää kehittää.

Tuskin mikään muu instituutio olisi historiansa mittaan samassa määrin kuin ylioppilastutkinto voinut palvella lahjakkuusreservien saamista käyttöön, sosiaalista nousua ja sen mukana varallisuuserojen tasaamista, Suomen kehittymistä sivistisyhteiskunnaksi.

*Jari Karpakka ja
Yrjö Larmola*

Rikostoitittajat vieraina

Rosvojen seurassa,
ja nyt herrasmiesten

Nykyiset nuoret toimittajat eivät liiku baanalla, eivät luo verkkoa, tutustu ihmisiin eivätkä taloihin. Sen on sosiaalinen media saanut aikaan. Näin muurehti, varmasti syytä, pitkäaikainen Ilta-Sanomien rikostoitittaja ja kirjailija Hannes Markkula Klubin kirjaillassa 5.10. Toisena vieraana oli Helsingin Sanomien entinen rikostoitittaja, niin ikään kirjailija, Harri Nykänen. Puhetta johti klubiveli, dosentti Jukka-Pekka Pietiäinen.

Kuvassa Harri Nykänen (vas.), Hannes Markkula ja Jukka-Pekka Pietiäinen. Kuva Veikko Hannula.

■ ■ Nykänen tunnetaan paitsi toimittajan työstään myös lähinnä Raid-rikos-sarjastaan, joka on julkaistu paitsi kirjana myös nähty televisiossa. Markkula puolestaan halusi muistuttaa, että vaikka hänet 47:n IS-vuoden perusteella tunnetaan ”Murha-Markkulana” - mistä epiteetistä hän ei pidä, ja sen ymmärtää - hänen nyt ilmestyneet muistelmansa ovat hänen 18. kirjansa.

Nykänen sanoi tullessaan alalle mutkien kautta. Alkutaipaleella Pääkaupunki-lehti, luettu mutta lyhytikäinen paikallisjournali, sitten Laajasalon opiston journalistikurssi. Markkula puolestaan tuli alalle 60-luvun tyypillistä tietä, valtiotieteen ylioppilaana, joka pääsi kesätoimittajaksi ja juuttui toimittukseen. Hän oli jo 15-vuotiaana päättänyt, että hänestä tulee Ilta-Sanomien toimittaja. ”Olisin hakenut tv-toimittajaksi,

jos tv:ssä ei 30 vuoteen olisi tehty muuta kuin luettu paperista.”

- Miten te tulitte toimeen rosvojen kanssa? haastattelija kysyi.

- Hyvältä tuntui, väitti Nykänen, ja perusteli. Kynnys on matala, kun toimittajalla ei ole akateemista lähestymistapaa. Rosvot eivät katso kelloa, vaan soittavat vaikka yöllä, kun heillä on asiaa. - Herkästi tuli toimittukseen vihjeenantoja, vahvistiti Markkula, - soittivat vahingonkärsineet ja tapahtuneesta jotakin tietävät. - Oliko teillä yhteisiä vinkkimiehiä? Markkulalla varmaan enemmän poliiseja, Nykäsellä rosvoja. Kyllä sen kuulemma haistoi kohta, kuka kulloinkin oli asialla. - Vasta kolmannen kirjani keskiöön nousi poliisi, ei rosvo, sanoi Nykänen.

Puhuttiin banaanilastista, johon kätetty huume-erä oli erehdyksessä päätynyt Göteborgin sijasta suomalaiseen K-kauppaan. Erehdystä hyväkseen käyttänyt henkilö löytyi satamaltaasta. Näitä juttuja kirjailijoilla on varmasti varastossa monta. - Fiktiivistä kirjaa ei kirjoiteta tositaapauksen paljastamista varten, vahvasti Markkula. - Jutuisa saattaa olla tosipohja, mutta joka jutusta tiedän enemmän kuin kerron, säesti Nykänen.

- Langetetaanko tuomio kirjailijan tuntemassa oikeusjutussa oikein? haastattelija tahtoi tietää. - Jokaisessa asiassa on monta tulkintamahdollisuutta, kuului diplomaattinen vastaus. - Syyttäjät ja oikeuden puheenjohtajat ovat etäisiä herroja, sanoi Markkula. - Vasta kun heitä lähestytään henkilökohtaisesti

”Fiktiivistä kirjaa ei kirjoiteta tositaapauksen paljastamista varten.”

puolueettomina asiantuntijoina, he voivat vähän avautua. Rikollisliigoilla puolestaan on se tapa, että kun joku jää auttamattomasti kiinni, hänelle kaadetaan koko tapahtumaketjun lasti. Tämä on puhdasta rationalismia, ei tapahdu kostomielessä.

- En koskaan pohdi rosvon motiiveja, väitti Nykänen. Yrittän kertoa faktat faktoina.

Keskustelussa sivuttiin myös eräitä avoimena olevia juttuja, jotka nousevat yhä otsikoi-

hin, mutta kun Klubilehti ei ole uutislehti, sivuutan ne nyt.

[Aika loppui. Olisi ollut hauska kuulla vieraiden mielipide muun muassa siitä, että poliisi ei saisi pitää kirjaa vihjeenantajistaan, ”vasikoistaan” ja että yhteydenotoissa pitäisi aina olla kaksi poliisia mukana. Kokenut poliisistävänä vahvasti epäilyni, etteivät tällaiset tiedostot salassa pysyisi, murhiahan siinä tulisi. Latoja,]

Kysyin vierailta, onko tullut

sen sävyisiä yhteydenottoja, että tämän jos kerrot, et huomista päivää näe. Molemmat myönsivät. - Onneksi toimeksianto tuli tutulle miehelle, joka otti yhteyttä minuun, kertoi Nykänen.

Yrjö Larmola

ISÄNMAAN AIRUET

Suomalaista diplomatiia viidellä vuosikymmenellä

Tilaa helmikuussa 2016 ilmestyyvä suurlähettiläs Pertti Torstilan ystäväkirja! Osallistu klubiveljemme onnittelijoihin 70-vuotispäivän johdosta!

Kirja sisältää 40 artikkelia, joiden joukossa ovat kahden aiemman valtionpäämiehemme haastattelut sekä entisten ulkoministerien ja lukuisten kollegoiden ja ulkopoliittikan asiantuntijain kirjoituksia.

Liitä nimesi 15.1.2016 mennessä kirjassa julkaistavaan TABULA GRATULATORIAAN tilaamalla teos ennakkoon 40 euron hintaan osoitteesta: **torstila70.fi**

EDITA

Pappi Jaakko Heinimäki ravisteli totunnaisuuksia

Eivät maalliset ilonaiheet syntiä ole

Kirjaillan isäntä Jukka-Pekka Pietiäinen (oik.) haastatteli Kerettiläisen käsikirjan kirjoittajaa tietokirjailija Jaakko Heinimäkeä. Kuva Elias Iirola.

Virsiensanoja ei enää osata. Myös siunaustilaisuuksissa ja sitäkin useammin muistotilaisuuksissa kuulee ns. maallisia lauluja, tyyppiä "Täällä Pohjantähden alla", "Päivän säde ja menninkäinen". Virret ovat kadonneet läsnäolijain muistista, lauluharrastus on jäljellä, tunnemaailma on sama kuin virsiä laulettaessa, väitti pappi Jaakko Heinimäki Klubin kirjan illassa 2.11.

■ ■ Niinpä hän onkin laatinut muun muassa "Syntisen virsikirjan". Illan varsinaisena aiheena oli nyt hänen tuorein teoksensa "Kerettiläisen käsikirja", jonka ennakkoluulottomasti oli poiminut käsittelyn kohteeksi

illan isäntä, klubiveli, dosentti Jukka-Pekka Pietiäinen.

Heinimäki on unilukkarin-sauvallaan monesti kolistellut kirkonpenkkien kaiteita. Hänen teoksensa "Seitsemän syntiä" - ihan se klassisten perisyntien kategoria uudelleen analysoituna - yletti islanniksi käännettynä 8000 kappaleen painokseen, maassa, jossa lukijoita kaikkiaan on 300 000. (Islantilaiset toki ovat mietiskelyyn taipuvaista kansaa, ainakin jos on kansalliskirjailija Laxnessia uskominen. Vastaavasti puhkesi umpimielisiksi uskotuissa suomalaisissa odottamaton ekstroverssi muutamassa vuosikymmenessä, kännykkäräpätys ja kara-

okeharrastus. Näiden varaan onkin jo hyvä rakentaa.) Heinimäki, niin pappi kuin onkin, jättäytyi vapaaksi kirjailijaksi viisitoista vuotta sitten. Koke-musta hänellä oli mm. Kirkko ja Kaupunki -lehden teologisten asiain toimittajan työstä. Esi-koisteos "Pieni mies jalustalla" käsitteli pyhimyskulttia. Se oli Tieto-Finlandia-ehdokkaana ja sai tamperelaisilta Koskenkorva-palkinnon. Myöhempiä tuotantoa on mm. teos "Harrasta viiniä". Harras harrastus. Viini on sidoksissa kristilliseen kulttuuriin Kaanaan häistä ja Herran Pyhästä Ehtoollisesta alkaen.

"Viini on sidoksissa kristilliseen kulttuuriin."

Ei väitetty vääräoppiseksi

On Heinimäki kelvannut opettajaksi myös nuorten pappien ammatillisille jatkokursseille. Heinimäen työtovereita näissä projekteissa on mm. Oulunkylän kanttori Mikko Helenius, argentiinalaisen tangon taitaja. Tampereen tuomiokirkon virsi- ja viini-illassa oli kaksi tuhatta kuulijaa, kirjames-suilla kaikui "Elo ihmisen huolineen murheineen", jonka aate on suoraan Saarnaajan kirjasta. - Iskelmätaivaan tähdistä tämä on kaikkein virsimäisimpiä, sanoi Heinimäki. Esiinnytty on myös Porin raatihuoneessa. Tapanilan virsi- ja viiniseururan kantavia voimia ovat Kaisa Raittila ja Mikko Malkavaara.

Kerettiläisen käsikirja on vahvasti kirkkohistoriallinen. Se tiivistää eräitä keskeisiä kehityskulkuja, jotka, sivumennen sanoen, laajemmin kuvataan professori Veikko Litzenin taannoisessa merkittävässä teoksessa "Tie Nikeaan". Kumoutuu se kaunisteleva ja puolusteleva kuva, jonka antoi oman kouluaikaani (yli puoli vuosisataa sitten!) kirkkohistoria: ei ollut yhtenäistä evankeliumien runkoa, joka vähitellen haaraantui kirkko- ja lahkokunniksi, joista osa kuitui ja osa oksastettiin pois. Kun Kristuksen jalanjäljissä ei astellut ketään simultaanikirjuria, vaan evankeliumit ja epistolat vietiin kirjaan vuosikymmeniä tai -satoja myöhässä, opintul-kintoja oli alkuaankin useita,

Karthagossa, Aleksandriassa, Antiokiassa...

Heinimäki esittelee gnostilaisuuden, markiolaraisuuden, areiolaisuuden, doketismin, nestoriolaraisuuden, donatolaraisuuden ja pelagiolaraisuuden. Areiolaisuus, joka painotti sitä, että Jeesus on Jumalan luomus eikä samaa ikuista olemusta Isän kanssa, kilpaili valtaopin asemasta katolisuuden kanssa. Kuten kristinusko aivan aluksi oli juutalaisuuden lahko, islam syntyessään oli niin lähellä areiolaisuutta, että jos areiolaisuus olisi ollut valtaoppi, ehkäpä oppien sulautuminen olisi ollut suorastaan mahdollinen, heittää Heinimäki ajatuksen. Lukuisat kirkolliskokoukset jahkasivat kysymystä, miten Jumala voi olla kolminaisuus ja kuitenkin yksi ja ainoa.

Kristinusko rakensi juutalaisuuden ja platonismin päälle

Kristinuskolla on yhteistä myyttipohjaa Demeterin ja Dionysoksen kultin, Magna materin uskon ja Mithran uskon kanssa, tiedämme. Taivaan kuningatar, jonka tähtikruunu on EU:n lipussa, seisoo kuunsirpillä, joka ennen häntä oli Artemiin toisen olomuodon, Hekate-kuuttaren tunnus... Tämänkertaista muistiinmerkitsijää on aina ihmetyttänyt, miten nopeasti, 300-luvun mittaan, vainottu proletaariuskonto, sallituksi tultuaan ja katakombeista ja yksityisasunnoista

päivänvaloon käytyään ja sitten valtionuskonnoksi julistettuna kehitti kopean, hierarkkisen, armottoman, poissulkevan, lähimmäisenrakkautettoman kirkkoinstituution. Kun Rooman keisari menetti merkityksensä ja senaatti kuitui maailmanhallituksesta kunnallishallitukseksi, eikä valtatyhjiöitä ole olemassa, Rooman piispa pikaisesti valtasi sijan. Kun keisarin myöhemmät germaaniset seuraajat rupesivat imperaattoreiksi ja augustuksiksi, paavi nappasi etruskien ylipapin tittelin pontifex maximus, suuri sillanrakentaja. Alkukristillisyyden vahvuutena oli huolenpito ja pieteetti omista, niin elävistä kuin vainajista. Rooman kulttuuri kunnioitti vain arvohenkilöitä.

Heinimäen kirja synteesiluvussa erittelee käsitteet belief ja faith. Belief kattaa ne asiat, joihin uskotaan, dogmit. Faith on se asenne, jolla uskotaan, "uskon sinuun" (=luotan), "uskon sinua" (=noudatan).

Usko, uskonto ja kirkko ovat kolme aivan eri asiaa, ajatukseni lähti juoksemaan. Usko on yksilökohtainen suhde, uskonto kollektiivinen, joskin ristiriitainen, kirkko on instituutio. Mutta tähän ei ole lopputulema, vaan lähtökohta.

- Älä edes yritä, uskontotieteilijä Olli Alho taputti ystävällisesti olkapäälle. Oikeassa hän oli.

Yrjö Larmola

Kuvataiteilta - Akseli ja Pekka 150 v

Suuret suomalaiset maalarit ja kansallisen identiteetin luojat Akseli Gallen-Kallela ja Pekka Halonen olivat valokielassa Klubin kuvataiteillassa 13.10. Illassa kuultiin myös Jean Sibeliuksen ja Armas Järnefeltin orkesterimusiikkia.

■ ■ Museonjohtaja, FM Tuija Wahlroos valotti hienossa esityksessään Gallen-Kallelan pohdintoja ja työskentelyprosessia Juselius-mausoleumin freskojen kimpussa. Liikemies F. A. Jusélius rakennutti sen 11-vuotiaana kuolleen Sigrid-

tyttärensä muistolle. Hän tilasi mausoleumiin freskomaalaukset Akseli Gallen-Kallelalta ja Pekka Haloselta. Lapsen kuolema pysäytti liikemiehen, mutta aihe oli henkilökohtainen myös Akselille, joka oli muutamia vuosia aiemmin menettänyt esikois-

tyttärensä Marjatan. Freskoissa oman surun käsittely kietoutuu yleisempään elämän ja kuoleman pohdintaan.

Mausoleumin freskot olivat kolmen vuoden (1901 – 1903) suurtyö, josta muodostui Gallen-Kallelalle hänen uran-

sa taiteellinen välitilinpäätös. Freskojen kuvaohjelmassa hän esitti näkemyksensä taiteilijan tehtävästä elämän ja kuoleman kysymyksiä tutkivana totuudetsijänä.

Hän ryhtyi työhön antaumuksella pyrkimyksensä ”ku-

vata kansamme hiljaista kaarevaa kulkua elämän harjua pitkin Tuonelan syliin” Luonnosvaiheessa taiteilijan omalla alter egolla, vaeltajalla oli keskeinen rooli teoksissa. Gallen-Kallela kuitenkin poisti hahmon toteutusvaiheessa. Mausoleumin

”Juselius-mausoleumin freskot olivat kolmen vuoden suurtyö.”

Gallen-Kallelan museon johtaja, FM Tuija Wahlroos kertoi Juselius-mausoleumin freskojen syntyprosessista. Kuva Antti Virkkunen.

Tuonelan joella. Esityö Juseliuksen mausoleumin freskoa varten 1903. Omistaja Ateneumin taide museo. Kuva Kansallissgalleria / Jukka Romu

Halosen ja Sibeliuksen taidetta yhdistää vahva luontosuhde.”

freskot liittyvät eurooppalaiseen kuolemantanssien perinteeseen kuvatessaan elämäntahtia ja kaiken katoavaisuutta. Kuolema ja tuho kohtaavat niin ihmisyksilöä kuin luontoakin. Kuolema on erottamaton osa elämän mysteeriiä ja luonnon kiertokulkua. Gallen-Kallela näki taiteilijan tehtävänä toimia tuonpuoleisen ja elävän maailman välillä vaeltavana totuudenetsijänä.

Halonen, Gauguin ja Sibeliuksen

Intendentti, FT Anna-Maria von Bonsdorff Ateneumista, piirsi upean ja uudenlaisen kuvan Pekka Halosen taiteesta. Hän myös analysoi luontosuhteen vaikutusta taiteeseen ja erityisesti Halosen, Gallen-Kallelan ja Sibeliuksen teoksiin.

Lapinlahden maalaistalosta oli pitkä tie Taideyhdistyksen piirustuskouluun Helsinkiin. Halonen sen kuitenkin kulki. Opiskelut jatkuivat stipendin turvin Pariisissa, jossa hän tutustui moniin aikansa taiteilijaystäviin. Paul Gauguinista muodostui hänelle tärkein vaikuttaja.

Halosen erityinen suhde luontoon oli hänen taiteensa ja taidekäsityksensä kulmakiviä. Luonnon kuvaaminen tuli yhä tärkeämmäksi ajan saatossa. Gauguinin oppien ja teosofian kautta Halosen aiheeksi nousee erämaan kuvaaminen ja luonnon koristeellisten yksityiskoh- tien esiin tuominen. Ateljeeta-

Ateneumin intendentti, FT Anna-Maria von Bonsdorff analysoi Halosen luontoshdettä. Kuva Jarmo Heinonen.

lon rakentaminen Tuusulanjärven rantaan 1900-luvun alussa loi ihanteelliset olosuhteet luonnonilmiöiden tarkkailuun.

Halosen innostus japanilaiseen taiteeseen syntyi Pariisissa, kuten monilla muillakin sen ajan taiteilijoilla. Gauguinin ateljeen seinien puupiirroksat ruokkivat uteliaisuutta itämaista taidetta kohtaan. Japanilainen taide nähtiin uutena esikuvana ja tärkeänä länsimaisen modernin taiteen uudistajana. Halosta kiinnosti erityisesti luonnonkuvaamisen uudet muodot ja yksityiskohtiin keskittyvä kuvaaminen. Maalaukset tehtiin nyt pystykorkeaan kakemono-muotoon. Viistot näkökulmat kivi- ten sammaleisiin ja koukeroisiin

puun oksiin tulivat osaksi Halosen maisemamaalauksia.

Halosen ja Sibeliuksen taidetta yhdistää molempien läpi elämän kulkeva vahva luontosuhde. Kummatkin inspiroitui- vat jo lapsuudessa vahvasti luontokokemuksistaan. Sibelius kuuli lintujen äänet soittimien ääniä. Voimme kuulla joutset- net ja kurjet hänen musiikissaan. Molemmat elivät jatkuvassa vuorovaikutuksessa lähiympäristön kanssa ja ammensivat innoituksensa Tuusulanjärven kotimaisemasta. Akseli Gallen-Kallela taas näki luonnonvoimien alkuvoimaisuuden ja yhdisti sen Kalevala-aiheiden kuvaamiseen. Hänkin maalasi maisemia koko elämänsä, niin kotimaassa kuin asuessaan Afrikassa ja USA:n Uudessa-Mexicossa.

Viulu ja piano

Upea musiikki teki kruunasi klubi-iltamme. Viulutaiteilija Kaisa Porra-Hänninen ja pianotaiteilija Kari Hänninen esittivät ikimuistoisesti Jean Sibeliuksen ja Armas Järnefeltin teoksia. Itselleni koskettavin oli Järnefeltin Romanssi, jota en koskaan aikaisemmin ollut kuullut.

Antti Virkkunen

ILMOITTAUTUMINEN ETUKÄTEEN MAKSETTAVIIN TILAISUUKSIIN

Klubi ja Klubin ravintola siirtyivät 1. elokuuta 2014 alkaen uuteen ilmoittautumisjärjestelmään, jossa tapahtumaan/tilaisuuteen/matkalle ilmoittautuminen tapahtuu verkkokauppatyyppisesti maksamalla tilaisuuden hinta verkkopankkitunnuksia käyttäen.

Ilmoittautuminen edellyttää sisään kirjautumista Klubin verkkosivuille www.klubi.fi Klubin jäsentunnuksia käyttäen. Jäsentunnukset löytyvät jäsenkortista. Neljän merkin pituinen tunnusluku on jäsennumero ja kuusimerkin ”pin” tunnusluku. Jäsenet, joilla on sähköinen jäsenkortti, ovat saaneet tunnukset sihteeriltä. Tapahtumissa on verkkosivulla painike ”Maksa ilmoittautuminen”, mistä avautuu tapahtumaan liittyvä maksutieto ja yksikköhinta. Maksussa siirrytään ”ostoskoriin”, mihin kerrotaan määrä ja päivitetään. Edelleen ”Maksu” -painikkeella siirrytään ilmoittautumistietoihin, jossa ensin näkyy maksajan nimi. Tähän lisätään määrän mukaisesti ilmoittautujien nimet. Ilmoitetaan osallistujat ja jatketaan eteenpäin. Lisätään maksajan tiedot ja tarkistetaan. Siirrytään eteenpäin ”Holvi” -verkkopankkiin ja suoritetaan maksu verkkopankkitunnuksia käyttäen. Suosittelemme maksua pankkitililtä, ei luottokortilla. Maksutapahtuman jälkeen annetaan vielä tapahtuman palautua ”Holvista” tapahtumasivulle.

Mikäli verkkopankkimaksua ei voida käyttää pyydämme ottamaan yhteyttä Klubin toimistoon maksuohjeita varten.

Korjauksia Klubilehti 3/2015:een

Sivulla 25 mainitun kirjailijan nimi on Timo Santalainen, ei Timo Haapasalo. Samassa jutussa siteerattu henkilö on Peter Drucker, ei Peter Nordell. Teksti käsitteli Santalaisen kirjaa Kestävä strategia.

Toimitus pahoittelee lehdessä olleita virheitä.

POINTCOOL - SERVICE OY

Suurkeittölaitteiden ja kylmäkalusteiden huolto pääkaupunkiseudulla

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

Luita ja poroa Turussa

Kuvateksti: Klubimestari Samuli Salanterä esittelee Turun Suomalaisen Pohjan toimintaa Gastronomisen kerhon jäsenille. Kuva Jari Karpakka.

Syksyn ensimmäisen pakasyön jälkeisenä kuulaana aamuna kokoontui 15 klubiveljeä Helsingin rautatieasemalla suuntana Suomen Turku ja kulttuuriset ja gastronomiset kokemukset. Kyseessä oli Gastronomisen kerhon syksyn 2015 kotimaan makumatka.

■ ■ Perillä vierailu alkoi Turun legendaarisen oppaan Aiju v. Schönemanin johdolla Linna-
katu 3:n luota Casa Grandeen, Benito Casagranden saneeraamaan vanhaan kivitaloon, jossa oli mm. järjestetty 1809 keisari Aleksanteri I:n kunniaksi tanssiaiset. Tänäpäin talossa on muun muassa hyviä ravintoloita.

Saneerauksen yhteydessä talon alla tehtiin kaivauksia, joissa löytyi vanhan kappelin jäännökset ja noin 1000 vainajan luut. Paikalla oli aikanaan ollut Juhana Herttuan kirkko, jonka Pietari Brahe myöhemmin purki. Nyt siellä toimii pelkistetty Pyhän hengen kappeli, jota käytetään mm. vihkimisissä.

Melkein kylmät väreet kulkivat selkää pitkin, kun selvisi, että seinällä olevat lukitut metallilaatikot sisältävät löydetty luut.

Pyhän hengen kappalein jälkeen käveltiin Klubimme turkulaisen veljesklubin Suomalaisen Pohjan hienoihin 1980-luvulla valmistuneisiin tiloihin. Klubimestari Samuli Salanterän esittelyn jälkeen nautittiin herkullinen lounas asiaankuuluvine juomineen ja kuultiin vielä ravintoloitsijan kokemuksia yli 20 vuoden toiminnastaan Suomalaisessa Pohjassa. Gastronomisen kerhon matkailijoita ilahdutti suuresti se, että Pohja on parin viime vuosikymmenen aikana järjestänyt 160 erilaista

ruokatapahtumaa.

Hengen ravintoa tyydytettiin lounaan jälkeen Pohjan vieressä olevassa Turun kaupungin taidemuseossa, jossa oli museon omista kokoelmista tehty näyttely ”Sadon vuoden kuvia”. Näyttely käsitti teoksia vuodesta 1812 aina 1900-luvun alkupuolelle kattaen romantismin, kultakauden ja modernismin alkuvaiheen. Akseli Gallen-Kallelan merkkiteos Akka ja kissa pysäytti – jälleen kerran.

Kun oli tarkastettu legendaariset turkulaiset virkistämöt Vanha Pankki ja Koulu sekä oli tutustuttu Turun kauppahalliin, olikin aika suunnata askeleet

Ravintolan aitoitalialaisessa miljöössä saatiin mainio viiden ruokalajin illallinen, jossa oli muun muassa Risotto Milanese poro-osso bucolla, eli Risotto alla Milanese con osso buco di renna.

kohti päivän huipennusta, ravintola Sergioon. Ravintolan aitoitalialaisessa miljöössä saatiin mainio viiden ruokalajin illallinen, jossa oli muun muassa Risotto Milanese poro-osso bucolla, eli Risotto alla Milanese con osso buco di renna. Herkullinen Tiramisu Sergion tapaan kruunasi illan sekä toki kerrassaan erinomaiset italialaiset viinit ja lopuksi espresso grappan kera.

Iltajunan viihtyisässä ravintolavaunussa olikin sitten hyvä sulatella matkan sekä henkistä että kulinaarista antia klubiveljien hyvässä seurassa.

Antti Aho

Klubin jäsenille alennusta kirjoista

Alennus Otavan kirjoista on 30 % sekä WSOY:n ja Tammen kirjoista 40 % Klubimme jäsenille on neuvoteltu alennukset Otavan ja WSOY:n kirjoista, jotka ostetaan kustantamojen omista kirjakaupoista. Alennuksen saa näyttämällä jäsenkorttia.

Otavan kirjakauppa www.otava.fi/

Uudenmaankatu 10, Helsinki
Avoinna
maanantai - perjantai kello
10.00 - 18.00
lauantai suljettu
sunnuntai suljettu

Alennus ei koske oppikirjoja.

WSOY:n kirjakauppa www.wsoy.fi/

Korkeavuorenkatu 37,
Helsinki
Avoinna
maanantai - perjantai klo
10.00 - 18.00
lauantai klo 10.00 - 15.00
sunnuntai suljettu

Tammen kirjakauppa www.tammi.fi/ kustannusosakeyhtiö-tammi

Korkeavuorenkatu 37,
Helsinki
Avoinna maanantai suljettu
tiistai perjantai klo 10.00
- 18.00
lauantaisin 11.00 - 15.00
sunnuntai suljettu

Alennuksen saa normaalihintaisista WSOY:n, Tammen ja ReadMe:n kirjoista. Alennus ei koske Tammen oppimateriaaleja, Sanoma Pron tai muiden Bonnieriin kuulumattomien kustantajien kirjoja eikä Tammen ja WSOY:n arvosteoksia.

Klubin gastronomit kotiruuuan kimpussa

Lokakuisena lauantai-aamuna kokoontui Haaga-Helian opetuskeittiöön kolmetoista Klubin gastronomisen kerhon jäsentä syyskauden erään huippukohtaan: omaan kokkaukseen. Kokkauspai-kan oli meille ystävällisesti järjestänyt Haaga-Heliasta äskettäin eläköitynyt klubi-veli ja kerhon jäsen Markku Halmeenmäki.

■ ■ Teemaksi kerhon jäsen ja päivän pääsuunnittelija ja -instruktööri Jouni Päivölä oli tällä kertaa valinnut kotiruuuan. Ja niitä tehtiinkin sitten aika montaa sorttia.

Alkupaloiaksi varsinaisen ruuanlaiton aikana nautittavaksi valmistettiin Gubbröraa. Eli pieneksi pilkottua matjessilliä, hakattua punasipulia ja ruohosipulia, raastettua sitruunankuorta, kapriksen marjoja, hienonnettuja keitetyjä kananmunia, rahkaa ja kermaviiliä. Ainekset sekoitettiin hyvin, seos vähäksi aikaa jääkaappiin tekeytymään ja eikun saaristoleivälle – ja nam.

Varsinaiseksi alkuruuaksi tehtiin ranskalainen sipulikeitto. Ainekset: sipulia renkaina, valkosipulinkynsiä pilkottuna, voita, vehnäjauhoja, lihalientä, laakerinlehtiä, mustapippuria ja Cayennepippuria. Valmiin keiton päälle gratinoitu juustoleipä.

Pääruuaksi valmistettiin nautanlihaa kahdella tavalla – tillilihaa ja piparjuurilihaa. Lihapaloja keitettiin vaahdon kuorimisen jälkeen porkkanoiden,

Kokkauksen tuloksia ryhdytään nauttimaan. Aluksi sipulikeittoa ja Wolfbergerin Rieslingiä. Kuva Jorma Hämäläinen.

Jouni Päivölä näyttää kuinka silli fileoidaan. Kuva Jorma Hämäläinen.

purjon, valkopippurin, laakerinlehtien ja suolan kanssa melkein kaksi tuntia. Liemi siivilöitiin toiseen kattilaan ja suurustettiin voi- ja vehnäjauhoseoksen avulla. Toinen puoli kastikkeesta maustettiin sitruunamehulla ja raastetulla piparjuurella ja lisättiin seokseen toinen puoli lihoista ja näin oli piparjuuriliha valmis.

Tilliliha oli valittu mukaan oikeastaan siksi, että siihen tuntuu olevan missä tahansa joukossa kaksijakoinen suhtautuminen, joko sitä rakastetaan tai sitä inhotaan. Lähtökohtana meillä oli, että se joka sitä inhoo, ei ole koskaan saanut hyvää tillilihaa. Eli pieneen kattilaan otettiin hieman kastiketta, etikkaa ja runsaasti sokeria, jolloin saatiin aikaan siirappimainen liemi. Kastikepuolikkaaseen lisättiin lihapalat, lämmitettiin kastike ja lisättiin runsaasti hakattua tilliä. Lopuksi lisättiin kastikkeeseen etikka-sokeriliuosta niin, että kastikkeesta tuli happoista ja imelää. Eipä pahaa sanaa tillilihasta tästä joukosta kuultu.

Tilli- ja piparjuuriliha tarjoi- tiin keitettyjen perunoiden ja porkkanoiden kanssa. Ettei vaan olisi jääty nälkäisiksi tehtiin vielä väliruuaksi jäähtyväs- sä liemessä kypsytettyä lohta. Puhdistettujen ja paloitetujen lohifileiden päälle kaadettiin vedestä, valkoviinietikasta, porkkanoista, sipuleista, suolasta,

kokonaisista valko- ja mauste- pippureista ja laakerinlehdistä keitetty kuuma liemi.

Vuoka peitettiin ja se sai hautua pari tuntia. Lisäkeeksi tehtiin ns. rumpurakkua eli kurkkuviipaleet, suola, sokeri, tilli ja väkiviinaetikka laitettiin rasiaan, jota ravisteltiin muutama minuutti ja pantiin vähäksi aikaa jääkaappiin tekeytymään.

Toiseksi väliruuaksi tehtiin paistettua silliä ja sipulikeittoa. Opetusmielessä kokonaisina hankitut sillit perattiin Jounin opastuksella, paloiteltiin kah- teen osaan ja kuivattiin. Fileen- palat jauhotettiin, kasteltiin mu- na/vesiseokseen sekä korppu- jauhoihin ja paistettiin kunnes pinta oli kauniin ruskea. Lisäksi tehtiin valkokastike, johon lisät- tiin kevyesti kuullotetut sipulit, vähän suolaa ja pippuria ja se oli siinä.

Riisijälkiruoka täydensi me- nun. Keitetyn riisipuuron annet- tiin jäähtyä ja maustettiin soke- rilla ja kanelilla. Vaniljakastike vatkattiin kovaksi vaahdoksi ja sekoitettiin puuron joukkoon. Kermaa ja fariinisokeria kuu- mennettiin kattilassa kiehuva- ksi ja keitettiin, kunnes seos oli saonnut. Otettiin kattila liedeltä ja lisättiin kastikkeeseen pakas- tepuolukoita. Riisiseos jaettiin annosastioihin ja päälle levitet- tiin puolukka-kinuskiseos.

Kuivin suinhan ei tarvinnut olla siihen asti, kunnes pääsim- me nauttimaan kättemme työn

tuloksista. Kokkauksen ohessa tarjolla oli Footmark 2014 Pi- notage punaviiniä ja Footmark Chardonay Viognier valkoviiniä. Sipulikeiton kanssa nau- tittiin Wolfberger Rieslingiä, tillilihan kanssa Baron de Ley punaviiniä ja jälkiruuan kruu- nasi Willy Opitz Reserve. Viini- nit oli tilaisuuteen ansiokkaasti toimittanut kerhon jäsen Henrik Lönnberg.

Tosi hauskaa oli, tilat asian- mukaiset, työryhmät toimivat tehokkaasti ja sopuisasti, aika- taulut pitivät, ruuat onnistuivat ja kupu täynnä poistuttiin. Lo- puksi merkittiin vielä kaikkien yhteiset kiitokset pitemmän kaavan mukaan Jouni Päivöläl- le, Markku Halmeenmälle ja Henrik Lönnbergille.

Jorma Hämäläinen

Teini-ikäisen tunteikkudella – aikuisen miehen mittasuhteilla

Helsingin Suomalaisen Klubin kuoro 15-vuotias

Konsertin jälkeen oli kukituksen vuoro. Vasemmalla Henrik Lamberg, Rainer Friberg, tyttöytye, pianisti Risto Lauriala ja aivan oikealla solistimme Jani Kyllönen. Kuva Aarno Suorsa.

”Yhteinen sävel ja sointi ovat jo musiikkia, mutta kaunis harmonia, sävelpuhtaus ja nyanssit ovat taidetta”. Näin sanoo konsertin käsiohjelmassa Helsingin Suomalaisen Klubin kuoron taiteellisen johtaja Henrik Lamberg.

■ ■ Tämän lausuman paikkansapitävyyden pääsimme Helsingin Konservatorion likipitään täydessä salissa todistamaan lauantaina lokakuun 17. päivänä. Lavalla oli enimmillään 42 laulajaa kolmessa rivissä. Henrik Lamberg on pari vuotta käyttänyt kuoromuotoa, jossa yleisön suunnalta katsottuna kakkosbassot ovat vasemmalla, ykkösbassot oikealla ja tenorit keskiosassa. Kuoron sointi on nautittavan tasapainoinen: yksikään stemma ei jää toisten varjoon. Silloin tällöin erottuu joku ”kellokas”, mikä on perin inhimillistä mutta ei vähääkään häiritse. Konsertin selkeäsanainen juontaja Aarno Cronvall puhui lämpimästi klubin kuorosta ja sen merkityksestä.

Kuoro marssi estradille laulaen Joseph Hartmann Stunzin ”Ylioppilaslaulua” eli ”Kaikkoon nyt laulu maamme”. Ohjelman ensimmäisen osion alkusi kajautettiin ikään kuin Jean Sibeliuksen juhluvuoden kunniaksi ”Metsämiehen laulu” mallikelpoisesti mahtipontisuutta säännöstellen.

Kuoron puheenjohtajana 10 vuotta toiminut Rainer ”Friba” Friberg esitti tervehdyksensä.

Hän mainitsi, ettei kuoron taiteellinen johtaja ole aina harjoituksissa voinut näyttää kovin iloista ilmettä. Usein on pätenyt kuoronjohtaja ”Henkan” letkautus, jota ”Friba” konsertin käsiohjelmassakin siteeraa: ”Kyllä sen noinkin voi laulaa, vaikkei se nuotteihin merkittynä ole sinnepäinkään.”

Sibeliuksen ”Sortunut ääni” laulettiin erinomaisen vivah-teikkaasti ja ”Yks’ voima sydämen kätkeyty on” niin pontevasti kuin mitä säveltäjämestari on ”Isänmaalle”-laulun alkuun esitysohjeeksi merkinnyt.

Seuraavina kepeämpinä klassikkoina olivat Ahti Somnisen ”Pienet pojat, isot pojat”, Tauno Pylkkäsen ”Voi, kun oisi sarvet mulla” sekä Axel Törnuddin ”Kirkonkäynti” ja ”Tuomittu katti”. Leevi Madetojan ”Hämärän ääniä” ja erityisesti Toivo Kuulan ”Virta venhettä vie” palauttivat meidän kuuli-joitten ajatuksiin elämän vakavampia sävyjä.

Näiden jälkeen seurasivat huomionosoitukset kuorolaisille. Niistä kerrotaan erikseen tämän jutun ohessa. Mainittakoon tässä kuitenkin yksi mainion kuoroveljeyden henkeä kuvaava huomionosoitus. Taiteellinen johtaja Henrik Lamberg sai kuoron perusmerkin, vaikka hän ei ole laulukoetta suorittanutkaan. ”Henkka” lupasi alkaa harjoitella, koska vielä oli mahdollista tavoitella taito- ja mestarimerkkiä.

Kuoro oli virittäytynyt parhaimpaansa, niin lauluissaan kuin asuissaankin. Kuva Aarno Suorsa.

Konsertti jatkui 12 miehen pienryhmän esityksillä, jotka olivat Jussi Isomeren ”Niin gimis on stadi”, ”Gubben är gammal”, ”Madon kosinta” ja Usko Kempin ”Vanhan merirosvon kapakassa”. Toisena kuultua Carl Michael Bellmanin laulua lukuun ottamatta muissa kolmessa kuului Henrik Lambergin soinnin ja myös sävelten luomisen taito.

Ensimmäinen ja neljäs ovat hänen sovittamiaan ja mainio ”Madon kosinta” hänen sävellyksensä sekä myös löytönsä. Tekstin on laatinut tuntematon sananiekka ainutlaatuisille arkeille, vessapaperille, jonka ”Henkka” sattumalta löysi. Se on huikea laulu, joka tutun ”Merirosvon kapakan” tapaan päättyy kiehtovan filharmoniseen sointuun.

Väliajan jälkeen konsertin jälkipuoliskon aloitti Sibeliuksen latinankielinen ”Hymn”. Varmaan melko harvat ovat tätä sävellystä kuulleet. Hyvin arvostettavaa oli esittää tämä teos, jonka musiikilliset ansiot eivät mielestäni yllä mestarin tunnettujen teosten tasolle. Tämän laulun jälkeen klubin pu-

heenjohtaja Matti Viljanen esitti tervehdyksensä.

Henrik Lambergin mainios- ti sovittama Allu Tuppuraisen ”Tässä tulee Rölli” siirsi meidän kuulijoihin ajatukset satuhahmojen rikkaaseen maailmaan. Nyt lavalle tuli viisi nuorta viehättävää tyttöä klubilaisten perhepiireistä. He lauloivat ”Henkan” sovittamat suosikit ”Päiväsäde ja Menninkäinen”, ”Ukko-Pekka uhuu!” ja Marjatta Pokelan säveltämän ”Mörri-Möykyn”. Sen lopussa oli mukava tahtilajiyllätys.

Enrico Monten pienen ”Ei kukaan ole voinut”-laulun jälkeen lavalle tuli laulusolistiksi Jani Kyllönen. Henrik Lambergin teokset ”Laulakaa kaikki maa” ja ”Viesti rakkaudesta” saivat kuorolta ja bassobariitonilta hienon tulkinnan. Pianistina oli Risto Lauriala.

Vironkieliset laulut, Aleksander Läten ”Pilvedele” ja Alois (?) Ritzingin ”Santa Maria”, toivat herkästi soivaa viestiä Suomenlahden takaa. Niiden jälkeen Risto Laurialan säestämänä kuultiin C.F.C. Candishin ”Laulu Merihaukasta” mehevänä tulkintana.

Urpo Simolan sovittama Vladimir Cosman ”Rakkaus” oli erittäin hieno bassobaritoni Jani Kyllösen, kuoron ja pianisti Risto Laurialan esitys.

Varsinaisen ohjelman kaksi viimeistä laulua olivat ”Chor der Gefangenen” (”Vankien kuoro”) Ludvig van Beethovenin oopperasta ”Fidelio” – kuoron riveissä kaksi solistia – ja ”Mustalaiskuoro” Giuseppe Verdin ”Trubaduurista”. Jälkimmäinen oli rytmikkäämpänä ja eloisampana vaikuttavampi.

Ylimääräisinä kuoro lauloi tietysti serenadin (”Hän kulkevi kuin yli kukkien”) ja Jean Sibeliuksen ”Finlandian”, joka on tasapainoisesti soivan ja ryhdikkään mieskuoron esittämänä aina yhtä syhädyttävä.

Koko konsertti oli taitavasti kudottu yhteen kuvakavalkadilla, jossa jokainen laulu sai luonteensa ja tunnelmansa mukaisen kuvan taustakseen. Kavalkadi elävöitti konserttia erinomaisella tavalla. Kävi ilmi, että kuvaesityksen olivat luoneet kuoron tiedottajan Aarno Suorsan sukulaistyöt Olka Suorsa ja Reetta-Stiina Rannanmäki.

Lopuksi on henkilökohtai-

sen tunnustuksen aika. Olinhan siellä alkuvuosina minäkin – tämän kuoron eturivissä ykköstenorin rintamassa. Kuulin silloin vielä myös kahteen muuhun mieskuoroon. Klubin kuorosta jäämisen syy oli yksinkertainen: minusta oli tullut entistä vähemmän tenori, enkä enää pystynyt oman arviointini mukaan vastaamaan täysipainoisesti ykköstenorin stemmasta.

Musiikillisesti monipuolisen ja soinniltaan nautittavan konsertin jälkeen on helppo uskoa Henrik Lambergin sanoihin ohjelmalehtisen alkusivulla ja hienoa voida toivottaa hyvää matkaa: ”Yhdessä työtä tehden, tyynet ja myrskyt rinta rinnan käyden, olemme tämän teini- iän saavuttaneet. Pystypäin tukka hulmuten käymme kohti aikuisikää.”

Helsingin Suomalaisen Klubin kuorolla on potentiaalia ja voimavaroja suorituksiin, jotka saavat kuulijat tai muut myötäeläjät hyvälle tuulelle, hyvään vireeseen. Väliajalla käytyjen keskustelujen perusteella mieleeni kiepsahti ajatus: Voisiko klubin kuorosta putkahtaa mentoroinnin, tutoroinnin ja nykyisen bruttokansantuotetta tukevan toiminnan mukaisesti uusi pienryhmä BK eli Bisnesenkelien Kuoro?

Tapani Iivari

”Konsertti oli taitavasti kudottu yhteen kuvakavalkadilla.”

Suomen Mieskuoroliiton (SMKL) puheenjohtaja Tomi-Pekka Niukkanen onnitteli kuoroa ojentamalla kuoron puheenjohtajalle SMKL:n standardin. Onnittelupuheensa jälkeen Niukkanen jakoi seuraavat huomionosoitukset:

Henrik Lamberg SMKL:n erityisansiomerkki, nro 82
Jouko Liusvaara SMKL:n ansiomerkki
Ari Mentu SMKL:n elämäntapamerkki
Aarno Suorsa SMKL:n elämäntapamerkki
Simo Rajakallio SMKL:n 35-vuotisruusuke
Pentti Toivola SMKL:n 25-vuotisruusuke

Tämän jälkeen kuoron puheenjohtaja luovutti Henrik Lambergille SMKL:n perusmerkin. Luovutussanoissaan puheenjohtaja totesi, että uskoo taiteellisen johtajan osaavan perusmerkin saamiseen edellyttävät 40 perusmerkikilaulua ulkoa. Lamberg kuitenkin lupasi ne vielä varmuudeksi opetella. Jotta laulaja saa viiden vuoden välein jaettavat SMKL:n vuosiruusukkeet, edellyttää se vähintään perusmerkin suorittamista.

Sulasolin (Suomen Laulajain ja Soittajain Liitto ry) Helsingin piirin (SHP) puheenjohtaja Anja Österman ojensi kuorolle Sulasolin nuottimymälään oikeuttavan lahjakortin. Onnittelupuheensa jälkeen hän jakoi seuraavat piirin huomionosoitukset:

Reijo Harden SHP:n kultainen ansiomerkki
Weijo Pitkänen SHP:n kultainen ansiomerkki
Simo Rajakallio SHP:n kultainen ansiomerkki
Pentti Toivola SHP:n kultainen ansiomerkki
Onni Topi SHP:n kultainen ansiomerkki
Juha-Pekka Vihavainen SHP:n hopeinen ansiomerkki

Klubin matkoilukuulumisia

Matkailuilla 11.11.2015 esiteltiin vuoden 2016 Klubi-matkat Hollantiin ja Mississippille, raportoitiin Seine-joen yhteisristeilystä sekä keskusteltiin tulevasta toiminnasta.

■ ■ Kulttuurimatka Hollantiin 9.-13.2016. OK-Matkat tuottaa kuvaamataiteisiin ja Friisien alueeseen teemoittuvan matkan. Matkan ovatideoineet Matkailu- ja Kuvaamataidejaostot yhdessä. Matkan hinta Finnairin lennoilla on 1570 €/henkilö (1h lisä +380 €).

Matkalla tutustutaan sadunomaiseen kanavien kaupunkiin Amsterdamiin, Hollannin kulttuuriin, Friisinmaan luontoon ja viikinkihistoriaan sekä tulvien hallintaan ja patojen tekniikkaan, Keukenhofin tulppaaneja unohtamatta.

Amsterdamin taidemuseoissa – Rijksmuseum ja van Gogh – keskitytään ”rusinat pullista”-periaatteella ohjatusti upeimpiin Hollannin taidearteisiin. Den Oeverin Viking-infokeskus, Fries-museo ja Leeuwarden ovat suomalaisille suhteellisen tuntemattomalla Pohjanmeren rannan Friisien alueella, jossa viikingit ja mantereen väki kohtasivat niin sotien kuin ennen kaikkea käyden kauppaa keskenään.

Myrskyt nousevat ilmaston lämmetessä entistä hurjempina, vesirakentamisen kulttuuriin tutustutaan Hoek van Hollandin sulkupadolla ja Delftissä, joka on myös eurooppalaisen porseliininvalmistuksen kehto. Musii-

Uutta Amsterdamia.

kin ystävät voivat tilata erikseen liput Concertgebouw Amsterdamin konserttiin tai OperaBallet-talon Don Giovanni -oopperaan.

Lisätiedot ja ilmoittautumiset 15.1.2016 mennessä: OK-Matkat, Piipi Mankki puh. 09-2510 2050, myynti@okmatkat.fi. Yksityiskohtainen ohjelma www.klubi.fi/content/matkailu.

■ ■ Musiikkiristeily Mississippille 19.-30.11.2016. Select Collection Oy tuottaa matkan New Orleans'in ja Memphisin välillä Klubin ja Travel Club of Finlandin jäsenille American Queen -jokialuksella. Matkan hinta lentoineen alkaen 5005 €/henkilö.

Musiikkiteema on alueen afrikkalaiseen rytmiiin perustuvat blues, jazz ja rock and roll. Matkan aikana tutustutaan jokivarren elämään, kaupunkeihin ja myös Syvän Etelän plantaa-sihistoriaan. Matkasuunnitelma sallii myös omatoimiset lennot.

Matka on täyttymässä, lisätiedot ja ilmoittautumiset 22.12.2015 mennessä: Select Collection, Taina Weide puh. 09 7519 5105, taina@selectcollection.fi. Yksityiskohtainen ohjelma www.klubi.fi/content/matkailu.

■ ■ Lokakuun 2015 Seinen risteilyn raportoi Kunniajäsen Johannes Koroma. Hän antoi use-

amman matkalaisen näkemyksiin perustuvan yleisarvosanan ”9+”. Seppo Hovin musiikki-tuokiot sekä Soile Toursin asenne ja laaja palveluvalikoima saivat erityismaininnan, kritiikkiä ei juurikaan kuultu. Jokiristeily, jonka teemoina ovat musiikki, jokien rantakaupunkien monipuolinen kulttuuritarjonta, laivojen korkeatasoiset ravintolat ja iltaohjelmat ja mukavan väyävän ”botelli”-majoitus osoittautui jälleen onnistuneeksi kokonaisuudeksi, jossa Klubin jäsenet seuralaisineen viihtyivät ja myös itsekin esiintyivät.

■ ■ Vuoden 2017 matkakohdeksi ehdotettiin Bhutan, Intia (Ganges) ja Myanmar. Myös golfmatkaa StAndrewsiin ehdotettiin lisätynä ”Avec Programilla”. Uusia ehdotuksia voi tehdä jaoston jäsenille tai osoitteella matkailu@klubi.fi. Ehdotettiin myös matkalaisten kokoontumista ja ohjelman läpikäyntiä jo selvästi ennen matkalle lähtöä.

Matkailujaostoon kuuluvat tällä hetkellä Lauri Palojärvi pj, Harri Keinonen vpj, Reijo Kaukonen, Olli Koskimies, Timo Mylly (info), Terho Salo ja Jimmy Sobott (sihteeri). Jaosto toivoo uusia jäseniä matkailun harrastajista, tervetuloa ehdokkaaksi.

Hyvää Joulua Klubiveljille!

Lauri Palojärvi

American Queen 1.

ASUJEN- JA ASUSTEIDEN PESULA
YLI 40 V. KOKEMUKSELLE

ASiantuntija - Osaaja

AUTOLLE ASIAKASPAIKKA PIHASSA

**SUOMALAISEN KLUBIN
JÄSENI LLE 20 % ALENNUS**

**EDUSTA MAINITAVA
PESUJA JÄTETTÄESSÄ**

Pohjoisesplanadi 37 sisäpiha
www.pyykkipoika.fi
P. 09 47800170

Lappeenrannan Kerho Oy 70 vuotta

Keväällä 1932 pidettiin Lappeenrannassa Klubiyhdistyksen perustava kokous. Yhdistystä ei syntynyt, mutta säännöt syntyivät. Niiden mukaan ”Yhdistyksen tarkoitus oli valmistaa jäsenilleen tilaisuus, tuttavalliseen seurusteluun ja ajanviettoon suljetussa piirissä sekä täten herättää jäsenissään harrastusta yhteiskunnallisiin ja sivistyksellisiin rientoihin”.

■ ■ Seuraavana vuonna nousi Saksassa valtaan filosofi Ludwig Wittgensteinin entinen luokkatoveri Adolf Hitler. Tämän seurauksena menivät maailman kirjat sekaisin. Puhkesi myrsky, jonka kaltaista ei maailmassa ollut koskaan aikaisemmin nähty. Kun toinen maailmansota 1945 päättyi, oli yli 60 miljoonaa ihmistä saanut surmansa ja materiaaliset tuhot olivat huikkeitä. Ei siis ihme, että rintamalta kotiutuneet miehet olivat vuosikausia kaivanneet normaalia elämää ja niinpä tämä hetki oli juuri sopiva yhteisen kerhon perustamiseksi. Helmikuun 19. päivänä 1945 pidettiin Lappeenrannan Kerho Oy:n perustava yhtiökokous. Yhtiön toimintaperiaate ja tarkoitus pohjautui täsmälleen samaan aatemaailmaan, joka oli kirjattu Klubi yhdistyksen sääntöihin 13 vuotta aikaisemmin.

Lappeenrannan Kerho aloitti toimintansa vuokratiloissa, mutta vuonna 1949 rakennutti yhtiö itselleen oman huoneiston. Uudet tilat suunnitteli arkkitehti

Aarne Ervi, kalusteet sisustusarkkitehti Lasse Ollinkari ja valaisimet muotoilija Paavo Tynell – kaikki aikansa huippuja. Lopputulos ei ollut ainoastaan hyvä, vaan ainutlaatuinen. Uusi ravintolahuoneisto oli ehdottomasti kaupungin tyylikkään – samaa sarjaa kuin ravintola Savoy Helsingissä. Niin tyylikästä ravintolatilaa ei kaupungissamme ole sitä ennen eikä sen jälkeen ollut. Nykyiset ”tunnelmantekijät” eivät sellaiseen pysty.

Kerhon parasta ja toimeliainta aikaa olivat toistakymmentä ensimmäistä vuotta uusissa tiloissa. Tyylikkää ja toimivat tilat viehättivät. Käyttöaste oli korkea. Ravintolatiloihin syötiin ja juotiin runsaita liikelounaita, joista muutaman biljardierän jälkeen oli helppo siirtyä päivälliseen, jonka jälkeen erä tai pari skruuvia saattoi herättää nälän uudestaan, jolloin jo iltapala olikin paikallaan. Verkostoituminen oli tärkeää jo silloin.

Elokuussa 1961 kohtasi kerhoa paha vastoinkäyminen. Kerhotilojen yläpuolella syttyi uhkaava ullakkopalo, jonka seurauksena huoneisto kärsi pahoja vaurioita. Korjaus ei onnistunut yhtä hyvin kuin alkuperäinen rakentaminen. Arkkitehtuurin taso laski merkittävästi. Maailma muuttui muutenkin. Televisio tuli koteihin ja vähitellen pitkät lounaatkin poistuivat lähes tyystin agendalta.

Kerho ei milloinkaan ole ollut mikään loistava busi-

ness, mutta pinnalla on pysytty. 1960-luvulla jouduttiin tilanteeseen, jossa kerhohuoneisto myytiin Karjalaisen Kulttuurin Edistämisseuralle. Kerho toimi vuokralla itse rakennuttamassaan huoneistossa aina vuoteen 2004 saakka. Silloin kerhon hallitus päätti siirtää toimintansa Upseerikerholle, joka oli juuri vapautunut myös siviilikäyttöön.

Lappeenrannan Kerho Oy:n omasta huoneistosta on jäljellä vain hienot muistot, mutta tämä historiallisesti arvokas Upseerikerhon rakennus on mitä sopivin kerhon toimintaan. Täällä voimme yhteistyö-kumppaneidemme - upseerikerhon, paasikiviseuran, rotarien, leijonien ja muiden kanssa - sekä juhlaa että järjestää koulutusta ja muuta toimintaa. Eri toimijoiden yhteistyöllä on arvokas talo saanut uuden merkittävän sisällön.

Lappeenrannan kerhon toiminta on ollut samanlaista kuin muissakin herrasmiesten klubeissa. Varsinaiseen kerhotoimintaan kuuluvat perinteiset juhlapäivät, kuten Pyöreät Vuodet, Vappulounas, Rapuristeily, Karikatyyri-ilta ja Tuomaan päivät. Lisäksi ovat kulttuurimatkat, tavalliset kerhoillat, luennot ja esitelmät, kuukausilounaat, teematapaamiset, vierailut, golf, biljardi jne.

Biljardi on ollut keskeinen osa toiminnassa jo siitä lähtien, kun yhtiö toimi Osuusliike Yhtymän vuokralaisena Koulukatu 8:ssa.

Viimeinen elossa oleva Mannerheim-ristin ritari Tuomas Gerdt ja Ilkka Vainikka Pyöreissä vuosissa. Kuva Pentti Peltomäki.

Karikatyyrinkuvan saaneet Lappeenrannan kerhon 70-vuotisjuhlissa. Kuva Pentti Peltomäki.

Helsingin suomalaista klubia vastaan on pelattu vuodesta 1949 alkaen. Ja kun taitoa on ollut, on myös kiertopalkinto täytynyt monen monta kertaa. Bruno Österlund aikoinaan keksi, että jos voitetaan, kannu täytetään konjakilla ja tyhjennetään yhdessä.

”Otin maljaani korvista kiinni ja kallistin. Ketkä siellä olivatkaan, Eversti Gulin ja Luumäen pappi. Päissään he olivat miettineet, että vihreän veran äärellä ratkaistaan Karjalan laulumaiden ja Herrojen Helsingin mestaruus.”

Vuonna 2009 pelattiin 60-vuotisjuhlaottelu Lappeenrannassa. Mutta pelattiin Kerholla korttiakin, jopa jehua ja skruuvia. Viidennessä kerroksessa oli kulmahuone, Pokkamonttu, johon Viktor Rämö lahjoitti pyöreän pöydän, joka nyt on upseerikerholla Lemetin motissa.

Vuosien varrella olemme yhdessä puolisoidemme kanssa

harrastaneet aktiivista kulttuuri- matkailua – niin itään kuin länteenkin. Kerho avautuu ja uudistuu.

Tähän rakennukseen on myös sijoitettu noin 300 karikatyyriä eri kerhoveljistä aina 1940-luvulta lähtien - melkoinen kokoelma paikallishistoriaa. Ensimmäiset karikatyyrit teki taiteilija Soini Talaskivi. Hän jatkoi erittäin korkeatasoista työskentelyään aina vuoteen 1966 saakka. Tämän jälkeen ovat karikatyyrejä tehneet mm. Vorna Nokelainen, Aimo Vuorinen, Pertti Pihlman, Pekka Vuori, Viktor Urajevski ja Dimitrij Alekseejev.

Lappeenrannan Kerhon kulttuurihistoriallinen merkityksen seitsemänkymmenvuotisen toiminnan

aikana on varsin huomattava paikkakunnalla ja laajemminkin Etelä-Karjalassa. Se kokoaa yhteen eri aloilla työskenteleviä aktiivisia toiminnan miehiä. Monet ovat ne asiat, joista on

sovittu tai joita on alkuun pantu kerhon pöytien ääressä yhteisen elämämme eteenpäinviemiseksi. Kerhohuoneiston seinille vuosien mittaan kertyneet kerhoveljien karikatyyrit kertovat tästä omaa historiaansa. Tämä karrikatyyrikokoelma jo sinänsä on varsin huomattava kulttuuriarvo, jonka vaalimisessa Lappeenrannan Kerho toivottavasti tulevinakin toimintavuosinaan näyttää taitonsa ja tahtonsa.

Kerholla on tällä hetkellä 800 jäsentä. Viime vuosina on joukkoomme tullut runsaasti nuoria osakkeenomistajia. Juuri siksi on Lappeenrannan Kerho Oy:llä nyt mitä erinomaisin mahdollisuus ”herättää jäsenissään harrastusta yhteiskunnallisiin ja sivistyksellisiin rientoihin”.

Lappeenrannan Kerholla on arkipäivien tarjolla lounas, johon kaikki YT-klubien jäsenet ovat tervetulleita.

Klaus Pelkonen ja Pentti Peltomäki

Lontoon Reform Club

Klubilehdestämme (3/2015) toiminnanjohtajan palstaa lukiessani kiinnitin huomion kohtaan Veljesklubit. Vuoden ensimmäisen numeron artikkeli asiasta oli mennyt minulta ohi. Aikoinaan ollessani työelämässä oli minulla mahdollisuus tutustua useisiin Lontoon klubeihin – en tarkoita tässä nyt mitään yökerhoja vaan yksityisiä herraklubeja. Aina niissä oli sitä jotakin – mennyttä aikaa sanoisi joku, mutta minä koin ne aina saarekkeina, joissa oli työpäivän jälkeen mukava vaihtaa ajatuksia, ja joihin usein brittikollegani jäivät yöksi, kun viimeinen juna kotiin oli jo mennyt. Cityssä asuu vain kuningatar!

■ ■ Otin yhteyden sihteeriimme, joka lupasi lähettää minusta suosituskirjeen Lontoon Reform Clubille. Loput saisin hoitaa itse. Sopivan ajan kuluttua soitin Reform Clubille ja tiedustelin, olisiko heillä huonetta minulle ja vaimolleni. Nimeni tavaamisessa meni jonkin verran aikaa, mutta otin käyttöön Merivoimissa opetetun aakkosten tavaamisen, niin sekin asia tuli kerralla oikein. Siis etunimeni muodossa India Lima Kilo Kilo Alfa jne. Vaihdoin sähköposteja ja puhelimesta luottokortin numerot – niitä ei saanut kirjata mihinkään – jonka jälkeen Helsinki-Vantaan lentokentälle suuntana Lontoon Heathrow.

Kentällä oli vastassa minun vanha ystävä Neil, joka on

Lontoon Reform Clubin ala-aula.

suomalaisen kanssa naimisissa – hän ajaa omaa taksia. Käytän aina hänen palveluksiaan ollessani Lontoossa – tuliaisiksi annoin mm. vanhoja Hesareita! Sovimme myös lähipäivien ajoista – kun jalkani alkavat olla niin huonossa kunnossa, mutta mustan auton takapenkillä asiat hoituvat.

Ensivaikutelma rakennuksesta ulkoapäin on aika synkkä,

vuonna 1841 valmistunut graniittilinnake. Ovessa vain kiiltävä messinkinen ovikello, ei mitään nimeä. Ovivahti avasi oven ja oli oikein kohtelias, meitä oli jo odotettu. Sen enempää muodollisuuksia ei ollutkaan. Hissillä, joka oli puhelinkioskin kokoinen - valmistusvuosi 1800 luvun loppu ja päivitetty viimeksi 1985 - toi meidät 2. kerrokseen ja majoittauduimme

”Kynttilöiden valossa hopea kiilsi tummilla mahonkipöydillä.”

huoneeseen 224. Hyvin karu ja siisti, mutta sänky oli erinomainen. Ei minibaaria, ei TV:tä, huone oli tarkoitettu nukkumiseen(!).

Vaihdettuamme vaatteet, lähdimme tutkimaan taloa – yhdellä sanalla sanottuna ”käsittämätön”. Ei käy sääliksi kiinteistöistä vastuussa olevaa. Ken on käynyt Säätytalossa Helsingissä – niin Reform-klubin pääaula on samantapainen jakautuen lukuisiin pieniin ja isoihin huoneisiin. Pylväikköjä on paljon ja koristeita ja paksuja punaisia mattoja, niin kuin Buckinghamin palatsissa. Seinillä oli paljon noin 4 metriä korkeita muotokuvia. Melkein joka huoneessa paloi takassa hiilet tai kaasua. Kirjastossa 75000 teosta ja päivän lehdet World Wide - vain Hesari puuttui! TV- ja biljardihuoneet erikseen ja tietokonehuone, jossa voi lukea omat sähköpostinsa tai esimerkiksi printata Boarding passin lennolle. Kabinetteja lukematon määrä. Ilmainen Wifi toimi myös.

Illalliselle pukeuduimme mustaan ja meitä passasi kaksi/ kolme tummaihoista avuliasta palvelijaa. Kynttilöiden valossa hopea kiilsi tummilla mahonkipöydillä. Menu ja viinilista olivat myös vaikuttavia. Valitsimme chef'n suosituksen mukaan, kun listaa tavatessa olisi muuten mennyt koko ilta. Aamiaiset olivat tuhtia englantilaista – pekonia ja munia jne. Teelaatuja oli yllin kyllin. Illalliset alkoivat

Lontoon Reform Clubilla vierailut klubiveli Ilkka J Ignatius.

Winston Churchillin käyttämä sikarin sytyttävä.

yllättävän myöhään - kello 1900 jälkeen. Suurehkoissa ruokasalissa oli paljon pariskuntiakin.

Koska käytän kävelykeppiä niin avulialta palvelijoita riitti jonoksi asti. En ollut ainoa, klu-

bin erikoisuuksiin kuului myös rullatuoli, joka kiipesi itseksen portaita, joten vanhuus on turvattu. Majoituskerroksessamme oli liitutaulu ”Bedroom Orders” johon oli kirjoitettu asukkaiden nimet, ja joidenkin osalta myös tittelit. Minun naapurissa asui kaksi Lordia ja yksi tavallinen ”Sir”. Koko päivän oli eri kerroksissa baarit auki puoleen yöhön, joten kuivin suin ei tarvinnut olla, jos ei halunnut.

Lähtöpäivänä selvitellessäni laskua tapasin Deputy Secretary Ian Kenworthy'n, joka antoi minulle klubin solmion ja samalla kerroin meidän klubista. Hän kiitti saamastaan materiaalista koskien Helsingin Suomalaisista Klubiä ja lupasi lähettää lisää materiaalia meille. Toivotin hänet tervetulleeksi katsastamaan melkein yhtä vanhaa klubiamme.

Lähtöaulassa kiinnitin huomiota ulko-oven pielessä hyvin kiillotettuun instrumenttiin – jota mm. Winston Churchill käytti lähtiessään ulos – nimittäin paksun sikarin sytyttäjän. Toimii kaasuliekillä, kuva ohessa.

Käyttäkää klubiveljet mahdollisuutta kokea ilmapiiriä jossa perinteet pidetään arvossa, vierailkaa yhdessä Lontoon arvostetuimmassa klubissa = REFORM CLUB.

Teksti ja kuvat Ilkka J Ignatius

Klubilla tapahtunutta *Klubilla tapahtunutta -palstan toimittanut Elias Iirola.*

Klubin kulttuuripitoista ohjelmatarjontaa ovat myös meneillään olevana ohjelmakautena merkittävästi rikastaneet Klubin matineat, joihin ovat tervetulleita myös avocit ja ystävät. Lokakuun 20 päivänä 2015 vuorossa olivat sellotaitelijä Seppo Kimanen ja flyygelin ääressä konserttipianisti Marko Hilpo. Säveltäjänimänä Bach, Sibelius, Gabriel Fauré, Robert Schumann. Kuva Elias Iirola.

Turvallisuus maksaa. Mitä Hornetin jälkeen? Ilmailun illassa 22.10.2015 vieraana oli kenraalimajuri Lauri Puranen. Kuva Arto Toivanen/Jarmo Heinonen.

Klubin Puhallinorkesterin perinteisiä konserttitanssia vietettiin 23.10.2015 Olavi Virran satavuotisjuhlavuoden merkeissä ja hänen tunnetuksi tekemiensä iskelmien, illallisen ja tanssin merkeissä. Klubin puheenjohtaja Matti Viljanen kiitti onnistuneesta kokonaisuudesta illan isäntää, orkesterin puheenjohtajaa Timo Kivi-Koskista, orkesteria, sen johtajaa ja trumpettisolistia Paul Jaavamoa, solisteja Anne Sämpiä, laulu, ja Jaso Sasakia, stroh-viulu, sekä Olavi Virrasta tarinoitua Ari Parviaista. Illan juontaja Aarno Cronvall puuttuu kuvasta. Kuvassa taustalla osa orkesterin jäsenistöä. Kuva Jaakko Koponen. - Tästäkin tapahtumasta on enemmän valokuvia nähtävissä Klubin kuva-albumissa Klubin sisäisillä verkkosivuilla, jonne tie avautuu Klubin nettisivujen etusivulta alkaen.

Klubin matineoiden tähänastinen eräänlainen huippuhetki koettiin 2.11.2015. Paikalla oli useita taiteilijoita musiikin huipulta. Heitä kuulemaan oli saapunut salin täysi ja vähän ylikin klubilaisia seuralaisineen. Klubin ohjelματοimikunnan puheenjohtajan Aarno Cronvallin samalle päivälle sattunutta merkkipäivää muistettiin myös puheina ja lahjoin ja meillä kaikilla oli niin mukavaa. Kuvassa Aarnon, 70 v. kukitettuna, ympärille olivat ryhmittyneet Tallinnan Estonia teatterin emeritus pääjohtaja Arne Mikk (vas.) sekä matinean esiintyjät Antti Sarpila, Marion Melnik, Jyrki Anttila, Tiina-Maija Koskela, Jouni Kokora, Johanna Rusanen-Kartano, Marko Hilpo ja Seppo Hovi. Kuvasta puuttuu tilaisuudessa myös esiintynyt Risto Lauriala. Kuva Elias Iirola. - Matineasta otettuja valokuvia on lisää nähtävillä Klubin kuva-albumissa Klubin sisäisillä nettisivuilla.

Klubin hirvijahdissa Orilammilla 31.10.2015 saatiin komea saalis. Kaatajina Jussi & Paavo Niemelä. Kuva Jussi Niemelä.

Klubin tennistapahtumat vuonna 2015

Oheisesta valokuvasta voitte päätellä, että tennisharrastajat nauttivat täysin siemauksin loistavissa olosuhteissa pelatusta kolmen ja puolen tunnin ulkotennisturnauksesta. Kuva Veli-Matti Leppänen.

Suomalasiens klubin tennisharrastajat tekivät kesäkuun 9. päivä kulttuuri- ja tennismatkan Tammisaareen 12 miehen voimalla. Tenniskisan parhaita peliä esitti vanha mestari Simo Näkki

■ ■ Veli-Matti Leppäsen ottamasta valokuvasta voitte päätellä, että tennisharrastajat nauttivat täysin siemauksin loistavissa olosuhteissa pelatusta kolmen ja puolen tunnin ulkotennisturnauksesta. (kuva)

Perinteinen klubin nelinpelikisa pelattiin lokakuun lopulla Talin Tenniskeskuksessa 20 osanottajan taistellessa sijoituksista. Kolmen tunnin tennistaisojen jälkeen saatiin uudet ni-

met kiertopalkintoihin. Nuorten sarjan olevan kannun sai Jussi Möttönen ja yli 60.vuotiaiden lautasen vei Eero Hattari. (Kuva alla).

Tarkemmat raportit tennistapahtumista luettavissa klubin nettisivuilla toiminnastamme / tennis.

Ensi kesän tennis- ja kulttuurimatka tehdään Suomen Turkuun 7-8.6.2016. Yöpymien Museolaiva Borella ja päivällinen Suomen joutsenen upseerimessissä. Kulttuurikohteena mm. Forum Marinum. Tennis pelataan urheilupuiston masakentillä ja sateen sattuessa Jarkko Nieminen Areenan sisäkentillä.

Mukaan mahtuu 20 ensimmäistä ilmoittautumisjärjestyksessä. jussi.neste@welho.com.

*Tennisterveisin,
Jussi Neste*

LAKITUKI

Tukenasi tiukassa tilanteessa

Perhe- ja perintöoikeus

Asunto- ja kiinteistöoikeus

Sopimus- ja yhtiöoikeus

Riita- ja rikosasiat

Työoikeus

Rahoitus- ja vakuutuslainsäädäntö

Vero-oikeus

Compliance-
menettelytapaoikeus

30! years 4MATIC

Etusi
jopa
4 293 €

C 200 4Matic 30 Years Edition sedan autoveroton hinta sis. alv 38 100 € + arvioitu autovero 11 290,73 € = 49 390,73 € + toimituskulut 600 €. Vapaa autoetu 925 €/kk. Käyttöetu 745 €/kk. CO₂-päästöt 141 g/km, EU-keskikulutus 6,1 l/100 km.

C 200 T 4Matic 30 Years Edition farmari autoveroton hinta sis. alv 39 100 € + arvioitu autovero 11 844,65 € = 50 944,65 € + toimituskulut 600 €. Vapaa autoetu 945 €/kk. Käyttöetu 765 €/kk. CO₂-päästöt 143 g/km, EU-keskikulutus 6,2 l/100 km.

Saatavilla myös dieselmallit 220 ja 250. Tarjous on voimassa 31.12.2015 asti ja koskee uusia tilauksia. Kuvan autot lisävarustein.

Instagram
@mbsuomi

C-sarjan 4Matic 30 Years Edition.

Vakiovarusteina mm. 4Matic -jatkuva neliveto, 7G-Tronic Plus -automaattivaihteisto, Webasto lisälämmitin, lämmitettävä lasinpesujärjestelmä, pysäköintipaketti (sis. aktiivisen pysäköintiavustimen, pysäköintitutkat edessä ja takana sekä 360 asteen kameran) ja peilipaketti.

Mercedes-Benz

The best or nothing.

